

NOVIC Moravče

OBČINA MORAVČE
1251 MORAVČE, TRG SVOBODE 4

Poštnina plačana pri pošti
1251 Moravče "a"

Knjižnica Domžale
Ljubljanska 58

Domžale 1230

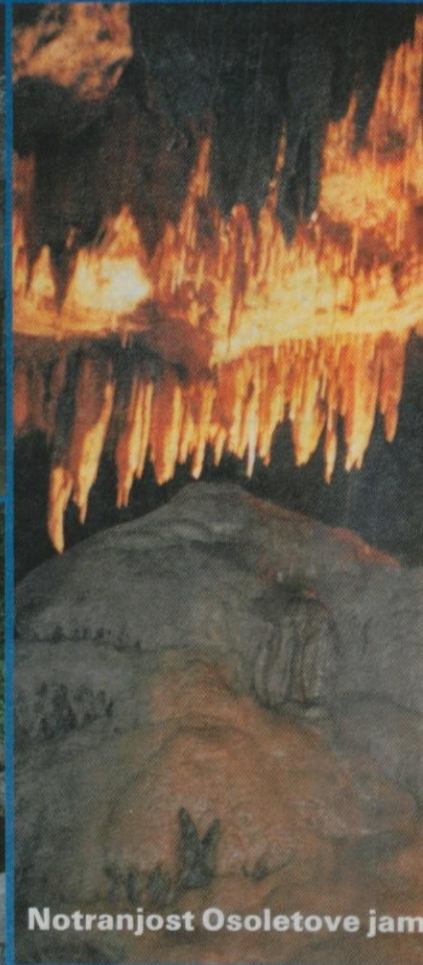
Junij 2002, Letnik III, Stevilka 6

Sušilnica sadja

Vaško druženje

Notranjost Osoletove jame

V TEJ HIŠI JE BILA
18 IN 19 FEBRUARJA 1943
POKRAJINSKA KONFERENCA
KPS ZA ŠTAVERSKO
Občinska konferenca
DESIGN 22.7.1978 2008 CIP-SALJE

Izvir vode

Pogled na vas Deše

GRAD TUŠTANJ NAPOVEDUJE 9. SEZONO GRAJSKIH KULTURNIH VEČEROV 2002

SOBOTA, 31. avgust, ob 20.30

**Koncert vokalno instrumentalne skupine Navdih s
solistoma Natašo Gašperšič in Petrom Pirnatom.**

*Iskreno in prisrčno vas vabimo
še na zadnjo prireditev letošnje sezone.*

II. KULTURNI POLETNI FESTIVAL STUDENEC

- 9. JULIJ OB 21.00 URI, KRSTNA IZVEDBA DOMAČE GLEDALIŠKE PREDSTAVE MARTIN KRPAN (PONOVIIVE: 20., 21., 26., 27. IN 28. JULIJA OB 21. URI TER 2., 3., IN 4. AVGUSTA OB 21. URI)
- 31. AVGUST OB 21. URI GLASBA TREH DEŽEL
- 28. SEPTEMBER OB 20. URI ODPRTJE LIKOVNE RAZSTAVE MATJAŽA STRAŽARJA IN IRENE KAZAZIČ
- 19. OKTOBER OB 19. URI, ODPRTJE LIKOVNE IN KIPARSKE RAZSTAVE JOŽETA TONIGA IN JANEZA PRAPROTNIKA

**27. avgusta, na torek po svetem Jerneju, bo v
Moravčah Jernejev sejem.**

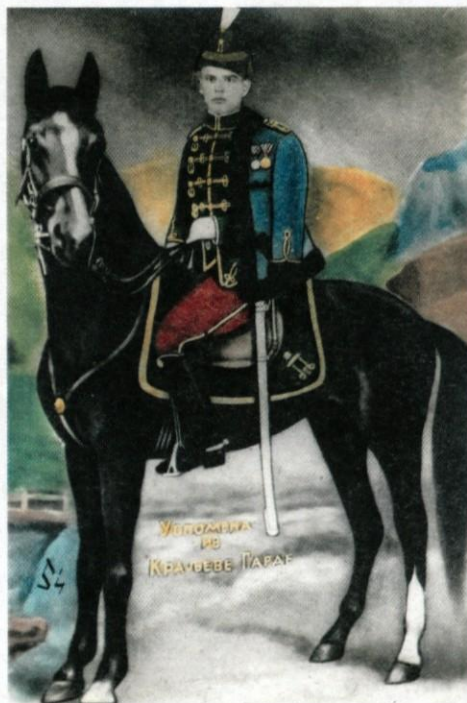
Društvo podeželske mladine
Moravče vabi vse, ki se ukvarjate s
kakršnokoli domačo obrtjo k
sodelovanju na razstavi, ki bo
potekala v okviru letošnjega
**KMEČKEGA PRAZNIKA V
MORAVČAH.**

Prireditev bo **28.7.2002** s pričetkom
ob **15. uri** s kmečkimi igrami. Za
zabavo bo poskrbel ansambel NAGELJ,
za hrano in pijačo pa mi!

Informacije za sodelovanje na razstavi:
041 208 546-Mirko in 031 875 643 Petra.

NK Termit Moravče obvešča,
da se **treningi članske ekipe** pričnejo v
ponedeljek, **15.07.2002, ob 18³⁰** na
nogometnem igrišču v Moravčah. V četrtek,
01.08.2002, ob 18³⁰ se pričnejo **treningi mlajših
in starejših dečkov** prav tako na nogometnem
igrišču. Zaradi velikega zanimanja otrok za
članstvo v NK Termit Moravče **vabimo tudi
starše, da se udeležijo prvega treninga.** Ob
treningu naših otrok, se bomo lahko pogovorili o
poteku nogometne sezone 2002/2003.

Vsi lepo vabljeni!

STARA FOTOGRAFIJA

Končno se je našel še en mali vogalček časopisnega prostora za staro fotografijo. Tokrat predstavljamo dve iz leta 1932. Za objavo jih je posodil Franc Rožič z Vrhpolj. Fotografiji sta tehnično zelo zanimivi, saj predstavljata že vnaprej izdelano matrico, ki se ji doda samo nov element, to je oseba. Matrici pa sta izdelani v barvah, zato sta fotografiji še zanimivejši, saj sta še iz časa, ko je bila barvna fotografija prava redkost. Gospod Franc Rožič, ki je oseba s fotografije, je v letih 1932 do 1933 služil vojaško obveznost v Beogradu v kraljevi gardi, danes pa je oskrbovanec Doma upokojencev v Domžalah. Naj mu lep dan naredijo tudi spomini na, predvidevam, težke a nepozabne dni, ko je nosil vojaško suknjo.

UREDNIKA

Karitas #
Kristanova ul. 1
1000 Ljubljana

Ko bom velik

Pomagajmo otrokom
pri nakupu
šolskih potrebščin.

Najdete nas na vseh večjih poštah. TRR: 24200-9003852948,
sklic: 00 250602, namen: Ko bom velik

ISCG
DOMŽALE

AVTOŠOLA
LOŃČAR d.o.o.

Cesta talcev 10, 1230 Domžale

Marko: 041/785-735

Janez: 041/697-971

Varne počitnice!

**Tečaj CPP:
20. avgusta**

Govorim. Že nekaj tednov po spočetju nekdo, ki ga še ne poznamo, govori. Zna z gibanjem sporočiti, kako se počuti v tesni a udobni kamrici svojega začetka. Gib, pogled, smeh in jok so orodja malih bitjec za sporazumevanje. In vsa okolica budno spremlja njih pomen. Zakaj pa tedaj, ko mali človeček že zna tvoriti besede in sporočila, kar čez noč uplahnejo velika ušesa poslušalcev? Vsi tisti izgovori počakaj, kasneje, nimam časa... malo bitjece sčasoma naučijo, da je bolje, če ne govori. Ta ugotovitev raste z njim. Bitjece postane bitje, ki se boji, ki noče govoriti, ker se mu zdi nesmiselno, ker se večine govorjenja ni naučil, ker zna govoriti, a ne zna povedati. Škoda! Koliko misli, dvomov, bolečin ostane nekje globoko zakopanih, da kot črv vrta prav tam, kjer najbolj boli, najbolj prizadeva,... Glas vsakega bitja bi se moral slišati jasno in odločno. S čim naj sicer primerjam s svojim razumom odkrita spoznanja?

Poslušam. Bitja pa rada govore tako neformalno, ne javno, v majhni zaupni družbici, če le najdejo velika ušesa poslušalcev. Poslušati je pravzaprav večja umetnost kot govoriti, saj s tem v prvi vrsti izkazuješ pozornost do govorečega, manj formalno pa besede, ki ne naletijo na gluha ušesa še dolgo v svoji glavi slišijo zven povedanega. Prav ta zven pa je tisto, kar služi za iskanje pravih poti. Še tako na prvi pogled neumno mnenje se lahko po neurju kresanja različnih pogledov na problem izkristalizira v diamant.

Odločam se. Ko se bitje nauči ne samo govoriti temveč tudi povedati, ko se nauči poslušati in slišati ter prestajati razkladanje viharjev različnih mnenj, se zna tudi odločiti po lastni presoji, lastni odgovornosti in lastni vesti. Nas demokracija vodi k temu cilju? Bojim se, da ne.

Za učinkovitejše dopustniške in počitniške dni pa s svojimi sodopustniki kdaj pa kdaj potrenirajte govorim in povem ter poslušam in slišim. Odločim se pa pustite za čas velikega elana podopustniških dni.

BERNARDA MAL, urednica

V tej številki preberite

Stara fotografija	str.2
Županijina stran.....	str.4
Poročilo z 28.seje OS.....	str.6
Uredite status ZVVS.....	str.7
11. praznovanje dneva državnosti.....	str.8
Boljkovi skulpturi in	str.9
Ogledalo našega odnosa do narave.....	str.10
MORA V Čevljih?.....	str.11
Tekmovanje na 100 let.....	str.13
DU Moravče praznovalo abrahama.....	str.14
Ambient navdušuje.....	str.18
KS Dešen.....	str.20
Moja dolina na dlani.....	str.21

Naslednja številka bo predvidoma izšla **6. septembra**. Vaše prispevke pričakujemo do **21. avgusta**.

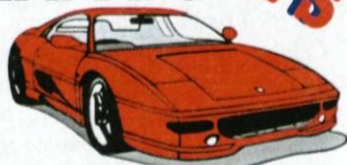
Oddate jih lahko na sedežu Občine Moravče osebno, pošljete po pošti ali elektronski pošti. Naslovi so navedeni spodaj v modrem okvirčku.

Pohodi v organizaciji Planinskega društva

- 27.7. **Špik, zahtevna pot**, vodita Urša Jamšek 031 574 744, Marjan Kocjančič 041 874 139
- 27.7. – 3.8. **Tatre, lahka pot**, vodi Ivan Mele 01 7232 170
- 3. in 4. 8. **Spodnje Bohinjske gore, zahtevna pot**, vodi Lidija Brnot 041 841 323
- 17. in 18.8. **Krnsko pogorje, zahtevna pot**, vodijo Peter Klemenc 041 689 564, Urša Jamšek 031 574 744, Lidija Brnot 041 841 323
- 24. in 25.8. **Triglav, zahtevna pot**, vodi Peter Klemenc 041 689 564
- 1.9. **Hafner v Avstriji, zahtevna pot**, vodi Leon Lavrič 041 433 254

AVTOSERVIS PLANINC

Planinc Jože s.p.
Vrhpolje 43, Moravče
Tel.: 01/723-13-38
GSM: 041/686-509

VULKANIZERSTVO

prodaja, premontaža, centriranje in hranjenje gum

Nudimo kompletno usluge na vseh tipih vozil.

Za čas popravila nudimo nadomestno vozilo.

Smo pogodbeni servis za vse slovenske zavarovalnice.

Odkup in prodaja celih in poškodovanih vozil.

Novice iz Moravske doline

12. julij 2002, Letnik III, Številka 6

Fotografije na naslovnici: Franci Skok

Novice iz Moravske doline je informativno glasilo Občine Moravče, ki je tudi izdajateljica. • Izhaja predvidoma enkrat mesečno in ga prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno. • Sedež izdajatelja in naslov uredništva: Občina Moravče, Trg svobode 4, 1251 Moravče, telefon 7231-229. • Izdajateljski svet: Milka Novak, Janez Cerar, Roman Cerar, Ivanka Kocjančič, Stanislav Ravnikar. • Odgovorna urednica: Bernarda Mal, E-pošta moravske.novice@email.si, tel. 031 452 022. • Uredniški odbor: Bojana Dorič, Nevenka Marolt, Aleš Vozel, France Ravnikar. • Lektoriranje: Bernarda Mal. • Oblikovanje in priprava za tisk: Andrej Lombar. • Tisk: Tiskarna Januš. • Naklada 1450 izvodov.

Vsi prispevki, ki jih pošiljate za objavo, morajo biti lastnoročno podpisani, imeti morajo datum in kraj pisanja, naslov prispevka, zapis avtorja besedila in fotografij. Če pišete v imenu društva, politične stranke, skupine ljudi, opremite dopis z žigom in podpisom odgovorne osebe. Poleg prispevka, če imate le možnost, oddajte tudi zapis na disketi ali ga pošljite po E-pošti. Prispevki naj ne presegajo 1800 znakov vključno s presledki. V nasprotnem primeru bomo prisiljeni prispevek zavrniti ali krajšati. Rokopisov ne sprejemamo! Slikovnega in pisnega gradiva ne vračamo!

Spet sta pred nami tista dva lepa meseca, ko šolska torba varno počiva v kotu in si lahko otroci, učitelji in starši oddahnemo od učenja in nalog. Učenci, dijaki in študentje so prejeli zaslužen plačilo v obliki lepih in manj lepih ocen ter različnih pohval. Nekateri so dosegli tudi dobre in celo najboljše rezultate na državnih in regijskih tekmovanjih, za kar gre vsa pohvala učencem, njihovim mentorjem in vodstvu šole, ki si prizadeva izboljšati kvaliteto izobraževanja in vzgoje. V imenu občine so bile najboljšim učencem podarjene knjige, učiteljem pa sem se zahvalila za njihov trud in delo ob ogledu grafik in skulptur Janeza Boljke.

Na predvečer slovenskega državnega praznika je bila v središču Moravče v organizaciji Občine Moravče proslava, na kateri je kot gost sodeloval pesnik in igravec Tone Kuntner. V prikazu slovenske zgodovine v pesmi, besedi in dejanju so se prepletale domoljubne pesmi nastopajočih zborov

in godbenikov, z ljubeznijo do domovine prežete Kuntnerjeve in Lavričeve pesmi ter odlomki iz Cankarjevega Kurenta. Ker smo bili Slovenci v preteklosti narod kmetov in obrtnikov, so to ob lipi - simbolu slovenstva, prikazali igralci in rokodelci ob spremljanju pevcev. Dogajanje so popestrili konjeniki, veterani vojne za Slovenijo pa so položili venec pred spominsko ploščo. Vsem sodelujočim na proslavi se zahvaljujem za vaš prispevek, da smo lahko spremljali vsebinsko in izrazno bogato proslavo, kot jo je poimenoval Tone Kuntner. Zahvaljujem se tudi vsem, ki ste poskrbeli za tehnično izvedbo in organizacijo ali pa ste kako drugače pripomogli k izvedbi naše skupne prireditve. Hvala tabornikom za postavitev šotorov, g. župniku za elektriko, podeželski mladini za postrežbo na veselici, gasilcem za redarstvo in sodelavcem občinske uprave, ki so kljub slabim vremenskim napovedim in plohi, uspeli pripraviti vse potrebno za nemoten potek proslave.

V slavnostnem govoru sem želela poudariti nekatera zaskrbljujoča dejstva, ki ogrožajo svet, našo državo in tudi občino. Izhajala sem iz ugotovitev nekega znanstvenika, ki je dejal tako: »Človeški rod bodo uničile te stvari: napredek brez sočutja, bogastvo brez dela, učenost brez tišine, politika brez načel, religija brez poguma in praznovanje brez veselja.« Ni potrebno posebej poudarjati, kako resnične so te ugotovitve in kako načeti so medčloveški odnosi zaradi takšnega ravnanja. Slovenci v današnjem času tudi premalo poznamo in spoštujemo državne in nacionalne simbole. Kako lépo je sporočilo slovenskega grba: »Slovenija je dežela, kjer sta nebo in zemlja med seboj povezana in uravnotežena med duhovnim in materialnim svetom, kar je pogoj za harmonijo sveta in človeka. Med moškim počelom, ki ga simbolizira Triglav, in ženskim počelom, ki ga simbolizira voda, nastaja ustvarjalna napetost, ki v deželi spodbuja razvoj in preobrazbo.«

Te ustvarjalne napetosti pa žal še ni v naši občini oziroma v Občinskem svetu. Zdi se mi škoda izgubljati besed ob vsej bedi, ki se kaže v člankih nekaterih strank in drugih piscev. Bistvo problema je v tem, da so se nekateri odločili že pred začetkom mojega mandata, da me bodo prikazali kot nesposobno in mi tudi drugače »spili« živce, da ne bom več kandidiral na jesenskih volitvah in se bo tistim, ki si tako bolešno želijo priti na oblast, odprla lažja pot.

Pred kratkim sem bila na Direkciji za ceste, kjer sem se želela prepričati, kako daleč je rešen problem pločnikov in ceste skozi Moravče. Dobila sem odgovor, da se občina tri leta za to ni nič zanimala, denar pa, ki ga je DARS rezerviral za ta namen v okviru pripravljanih del za avtocesto, je bil porabljen za druge namene in ga ni več. Tudi v državnem proračunu za leti 2002 in 2003 nas ni, iz rebalansa pa tudi ni mogoče pričakovati denarja, saj je Direkcija morala ob državnem rebalansu pred kratkim znižati planiran obseg investicij. Dogovorili smo se, da bodo projektanti v kratkem prišli v Moravče, kjer bomo pregledali načrte in se dogovorili za morebitne popravke, v jeseni pa bomo organizirali še srečanje z občani, ki stanujejo ob tej cesti, da bodo lahko vprašali, kar jih bo zanimalo. Skratka, dela je še dovolj, preden bomo uredili vso potrebno dokumentacijo, da se bomo lahko potegovali za državna proračunska sredstva za rekonstrukcijo te ceste in izgradnjo pločnikov.

*Župan in županji občin Lukovica, Domžale in Moravče smo sklicali tiskovno konferenco na dan otvoritve novih odsekov avtoceste. Novinarjem smo predstavili naše nestrinjanje v zvezi s postavitvijo cestninskih postaj v Krtini in Lukovici. Podpisali smo **Protestno izjavo** in jo naslovili na Vlado Republike Slovenije, na Ministrstvo za promet in zveze ter na DARS. Ker gre za vprašanje reševanja cestnin na celotnem območju države in za polnjenje nenasitne državne blagajne, je težko verjeti, da bodo naši protesti naleteli na pozitiven odgovor.*

*Z Ministrstva za finance, ki je svoje mnenje uskladilo z Ministrstvom za notranje zadeve in Uradom za lokalno samoupravo, smo dobili odgovor, da je bil vložen **»amandma«** štirih svetnikov SLS nezakonito sestavljen, postopanje županje, ki je zaradi tega umaknila Predlog proračuna, pa ustrezno. Na to pisno mnenje ministrstev ponovno pisno ugovarja Ivanka Kocjančič kot predsednica SLS. Čudim se tudi pisanju OO SLS v Moravških novicah. Ob nedeljah namreč srečujem tudi večino članov SLS, saj je to stranka, ki ima v svojih načelih krščanske vrednote, zato me toliko bolj preseneča verska nestrpnost občinskega odbora stranke.*

*Proračun DA ali NE? To je v trenutku pisanja še vedno vprašanje. Na seji Občinskega sveta, ki je bila v sredo, 3. julija, spet nismo sprejeli občinskega proračuna. Tokrat so nekateri svetniki (**Karol Svetlin, Ivanka Kocjančič, Jana Cigula, Roman Cerar in Marjan Grilj**) glasovali proti temu, da bi obravnavali proračun kot tretjo točko dnevnega reda. Izmišljajo si vedno nove izgovore in pretveze, zakaj proračuna ni mogoče obravnavati in sprejeti, po drugi strani pa celo zatrjujejo, da je proračun dober in ga moramo čim prej sprejeti. Ker je bil kljub nasprotovanju le-teh dnevi red potrjen, so zgoraj navedeni iz protesta zapustili sejo, češ da niso bile upoštewane njihove želje. Ker se dva svetnika (**Franc Tič in Janez Cerar**) seje nista udeležila, je svet s sedmimi prisotnimi svetniki (**Pavle Barlič, Marko Urankar, Stane Ravnikar, Franc Rotar, Ivan Vidic, Jože Razpotnik, Roman Novak**), ki želijo sprejeti proračun, postal nesklepčen. Kljub opozorilom, v kakšnih finančnih težavah se bo ob koncu leta znašla občina brez sprejetega proračuna, si del svetnikov vztrajno prizadeva doseči prav to.*

Sredstva, ki sem jih prvotno rezervirala za vrtec, sem zaradi obvestila Ministrstva za finance o sofinanciranju države v prihodnjih treh letih, sedaj prerazporedila za dokončanje že začetih in povečanje nujnih investicij (cesta Limbarska gora, stara cesta, most Serjuče, klanec Češnjice- Dunaj, oporni zid pri domu na Hribu, cesta Ples, cesta Gora pri Pečah, vodovod Stegne), ki so na dokončanje čakale že nekaj let. Na primer cesta na Limbarsko goro, na kateri se ob nalivih res dela velika škoda. S turističnega, umetnostno-zgodovinskega, verskega in kulturnega stališča pa je daleč najpomembnejša točka v naši občini. Krajanje so do sedaj že veliko denarja in svojega dela vložili v to cesto, ki jo pogosto uporabljamo vsi občani in številni drugi obiskovalci, zato menim, da so tudi upravičeni, da naposled Občina skupaj s krajanje delo dokonča.

Vsem učencem, dijakom in študentom želim lepe počitnice, vsem ostalim občanom in občankam pa sproščujoč in prijeten dopust.

LJUDMILA NOVAK, županja

Spoštovani občani!

Kot ste lahko izvedeli iz poročanja časopisov Dnevnik, Delo, Novic iz Moravske doline ter poročil na ATV Litija, je županja Milka Novak iz obravnave umaknila predlog proračuna. Glede na to, da je bilo poročanje v nekaterih medijih pristransko in enostransko, je potrebno pojasniti nastalo situacijo. Vse od objave osnutka proračuna smo opozarjali, da županja premalo sodeluje s svetniki in da proračun ni usklajen, saj ne sledi razvojnim potrebam Občine. Predlagali smo določene popravke in rešitve, vendar jih županja ni upoštevala.

Težko je bilo razumeti njeno nepopustljivost, saj so bili argumenti, ki smo jih imeli, zelo tehtni. Poskušali smo jo prepričati, da je potrebno najprej pridobiti soglasje o soinvestiranju države pri izgradnji vrtca in nato pričeti z aktivnostmi na proračunu. Sedaj se je izkazalo, da smo imeli prav tisti, ki smo trdili, da nam bo država namenila sredstva šele v naslednjem letu in je potrebno sredstva, ki jih je namenila županja za izgradnjo vrtca prerazporediti na druge postavke. Izgubili smo kar nekaj mesecev in tako so stale vse investicije v komunalno infrastrukturo, ki bi bile lahko že končane. Seveda pa so v tem času poskočile tudi cene storitev, kar bo posledično podražilo vse investicije. Kdo bo sedaj prevzel odgovornost za nastalo škodo?

Razočarani smo nad samovoljo in ignorantskim obnašanjem županje do stališč, ki jih ima naša stranka. Pričakovali smo, da bo tudi **naša županja**, vendar žal ugotavljamo ravno nasprotno. Pripisovanje krivde političnim strankam in svetnikom, ki se z njenim početjem ne strinjajo, je dokaj smešen izgovor za pokrivanje svoje nesposobnosti in nestrpnosti. Ker ni sodelovanja in iskanja rešitev, ki naj bi bile sprejemljive za večino, smo priča zastoj v normalnem delovanju Občine. Posledice, ki so zaradi ne sprejetega proračuna že nastale pa so vidne, saj je stagnacija Občine v razvojnem smislu več kot očitna.

Sedaj, ko so potekli že vsi razumni roki za sprejem proračuna, želi županja mimo zakonske procedure, ki je za sprejem predpisana, na hitro sprejeti proračun. Zakaj in kaj je županjo vodilo, da proračun nismo sprejeli januarja, februarja, bo najbolj vedela sama in svetovalci, ki so ji svetovali. Pretekla je že polovica leta, izvaja pa se samo investicija Vodovod Drtija-Moravče in še ta je iz prejšnjega proračunskega leta.

Bližajo se lokalne volitve in vsak župan (županja) si želi pokazati pridobitve, ki so bile uresničene pod njegovim vodstvom in si tako zagotoviti podporo za naslednji mandat. Pokazati pa je bore malo, čeprav je bilo časa za izpeljavo projektov več kot dovolj. Izgubljenega časa se ne da povrniti ali kot pravi pregovor: »Urica izgubljena, ne vrne se nobena«. Sredstva, ki so bila namenjena za vrtce in jih pred dobrim mesecem županja ni in ni hotela nameniti za druge postavke, je sedaj končno prerazporedila. Ugotavljamo, da je večina sredstev razdeljena na projekte, za katere smo prav mi opozarjali, da se na njih dela škoda (večji projekt je asfalt na Limbarsko goro), žal pa je županja sredstva porabila tudi za »**kupovanje svetniških glasov**« ali kot se je v lanskem letu, še preden je postala županja, izrazil njen mož - svetnik Roman Novak: »**Prodajali so se za metre asfalta**«.

ROMAN CERAR, OO SDS Moravče

SDS

1. člen Zakona o političnih strankah pravi: »**Politična stranka (v nadaljnjem besedilu: stranka), je združenje državljanov in državljanov, ki uresničujejo svoje politične cilje, sprejete v programu stranke, z demokratičnim oblikovanjem politične volje državljanov in s predlaganjem kandidatov oziroma kandidatur na volitvah v državni zbor, za predsednico oziroma predsednika republike ter v organe lokalnih skupnosti.**«

NSi
Nova Slovenija
kršćanska ljudska stranka

Torej je očitek, da županja deluje strankarsko, popolnoma demagoški - zavajajoč. Najprej iz razloga, ker Nova Slovenija nima nobenih skritih ali celo zakulisnih scenarijev za delovanje občine, marveč v skladu s 1. in 2. odstavkom 2. člena istega zakona:

»**Stranka deluje javno. Javnost delovanja stranke se praviloma zagotavlja z obveščanjem javnosti o delovanju stranke.**«

In to tudi delamo! OO NSi v svojih kolumnih in člankih občanke in občane redno obvešča o dogajanju, županja o vsem svojem delu jasno poroča v svojih uvodnikih, obiskuje občane in skupaj z njimi rešuje probleme, prisotna je na vseh prireditvah in z odkrito in vsebinsko bogato besedo spodbuja vse k pozitivnim vrednotam in skupnemu delu za dobrobiti občanov. Svoje delo skupaj s tistimi svetniki, ki so odprti za dobre ideje, poskuša upravljati z materialnimi in človeškimi potenciali v skupno dobro.

Ali naj »preseže strankarstvo«, kot so si nekateri želeli, po zgledu tistih, ki so se bodisi »vthotapili« in nameravajo razbiti nekoč uspešno in številčno stranko? Ali morda tistih, ki so za volilno zmago sprejeli »Judežev denar« iz tabora pripovedovalcev zgodb o uspehu? Ali po zgledu nadstrankarstva tistih, ki se podrejajo dnevnim političnim potrebam, da bi prišli do prvih mest na kandidatnih listah? Ali pa morda tistih, ki »modro« krmarijo zdaj po levi zdaj po desni - za uresničenje svojih lastnih ambicij?

Kdor pošteno sodi o delu in je poslušal govor županje na praznovanju dneva državnosti in doživel kulturni program po njenem scenariju, ta ne more kaj, da ne bi priznal, da njena širina, razgledanost in izobrazba ter osebna moralna drža daleč presega vsakršno - tudi strankarsko - ozkost in pristranskost. Kdor pa tega ne želi, bo očitno vztrajal na nezakonitem (ali vsaj spornem) »nadaljevanju začelih projektov«, kot lahko poimenujemo: igrišča, taborišča, smetišča, dvorišča, rašišča, cestišča - iz kakopak - nadstrankarskih nagibov in pod krinko »interesov občanov«. Nova Slovenija in županja s podporo nekaterih svetnikov se temu upiramo, ker na svojo vest ne želimo sprejeti nezakonitosti v upravljanju občine in našega davkoplačevalskega denarja.

In še argument proti trditvi predstavnikov nekaterih strank v občinskem svetu, češ da »županja neti prepire med ljudmi in razburja pedagoške delavce«. Zvečer pred sejo, na kateri svetniki niso dali besede ravnateljici OŠ in prisotnim predstavnikom sveta šole in pedagoških delavcev ter staršev, je nekdo »visokega nadstrankarskega ozadja« poklical po telefonu in nekemu od njih svetoval, naj nikar ne vztrajajo pri vrtcu in naj »nikar ne hodijo na sejo, ker županja tako in tako nima nič v rokah.« Prav ta isti »mentorski glas« se je oglasil v »mementu mori« iste stranke v pisanju zadnjih Novic. In glej ga šmenta: ob možnosti, da se med svetniškimi skupinami vendarle dogovorijo o rešitvi nastale situacije, je ta »glasek« odplaval v tujino, pa se niso mogli zneniti, kaj in kako bi. Kako »čezstrankarsko«. Ali pa so v igri rezervni scenariji, če že ne ... ali pač...? So še do včerajšnji sovražniki postali »nadstrankarski« prijatelji? In z lahkoto se delajo norca iz milijonov za obnovo zdravstvenega doma in iz zakonov in iz poštenih ljudi!

Nova Slovenija je pred volitvami javno objavila svoj program, ki ga skupaj z vsemi ljudmi dobre volje in v korist kraju želi tudi uresničiti. Temu programu do sedaj ni nihče resno oporekal. Prepričani smo, da je mnogo podobnih pozitivnih idej tudi v programih drugih strank, ki ga prav tako želijo uresničiti v dobro občini, občankam in občanom. Zdržimo vendar vse svoje moči in skupaj naredimo kaj lepega in koristnega za našo dolino.

ALQJIZI ŠTEFAN, OO NSi Moravče

Srečanje v Javoršici

ZLSD iz Moravske doline je v sodelovanju z DU, borci NOV, DeSUS-om in LDS Moravče pripravila majsko srečanje vseh naših članov in simpatizerjev. Srečanje je bilo v soboto, 25.5.2002, v Zgornji Javoršici pri Marjanu Mereli.

Poleg pozdravnega govora, katerega je imel Franc Kmetič, in bogatega kulturnega programa, katerega so pripravili pevci DU, nas je vse zbrane pozdravil tudi minister za delo in družino Vlado Dimovski. Marsikatero besedo o socialnem položaju našega človeka so si navzoči dobro zapomnili in na koncu govornika nagradili z močnim aplavzom.

Srečanja so se udeležili tudi prijatelji iz Domžal, Lukovice, Mengša, Trzina in Kamnika. Srečanje se je nadaljevalo ob golažu, dobri kapljici in glasbi ansambla Rokovnjači. Na

koncu smo se z dobrimi vtisi strinjali, da bi bilo potrebno večkrat pripraviti takšna in podobna srečanja.

DUŠAN GROŠELJ, predsednik OO ZLSD Moravče

Pet svetnikov zapustilo sejo

Dnevni red 28. redne seje, ki je bila v sredo, 3. julija, je vseboval šest točk, od katerih je bila najpomembnejša obravnavna in sprejem predloga proračuna za letošnje leto. Toda prav potrditev dnevnega reda s to točko je bila vzrok, da je pet svetnikov sejo protestno zapustilo in tako onemogočilo nadaljevanje seje, saj Občinski svet ni bil več sklepčen. Seja je bila tako prekinjena pri prvi točki, njeno nadaljevanje pa predstavljeno za teden dni.

Svetnik Karol Svetlin je pred sprejemanjem dnevnega reda zahteval, naj se glasuje o predlogu, da se z dnevnega reda umakne obravnavna in sprejem predloga proračuna. Menil je namreč, da je treba potem, ko je županja na prejšnji seji zaradi nezakonitosti sprejetih amandmajev umaknila predlog proračuna, ponovno pripraviti osnutek proračuna.

Županja je odgovorila, da je bil osnutek proračuna že sprejet, njeno ravnanje s prejšnje seje, ko je umaknila predlog proračuna, pa popolnoma ustrezno in zakonito. Pri tem je navedla strokovno mnenje Ministrstva za finance, ki je amandmaje ocenilo kot nezakonite, saj ne upoštevajo usklajenosti predloga proračuna. S strokovnim mnenjem ministrstva glede amandmajev, zaradi katerih je županja umaknila predlog proračuna, so bili svetniki seznanjeni že pred sejo, saj so ga dobili domov skupaj z gradivom za sejo.

Kljub temu je svetnik Svetlin vztrajal, naj se o njegovem predlogu glasuje. Njegovemu mnenju se je pridružil tudi svetnik Roman Cerar, ki je dejal, naj se predlog proračuna prekvalificira v osnutek in ponovno pošlje v trideset dnevno javno obravnavo, saj obstoječi predlog proračuna po njegovem mnenju ni usklajen. Cerar tudi ni bil zadovoljen s strokovnim mnenjem ministrstva, zato je predlagal, naj za presojo prosijo še Ustavno sodišče RS.

Županja ga je zavrnila in pojasnila, da njegov predlog, po katerem bi predlog proračuna prekvalificirali v že sprejeti osnutek, nima nobene zakonske podlage. V zvezi z ostalimi predlogi pa je dejala, da njuno ravnanje (Svetlinovo in Cerarjevo) in ravnanje svetnikov iz njenih strank kaže na to, da si ne želijo sprejeti proračuna, sicer bi to storili že aprila. Dodala je še, da s tem ne škodijo njej, ampak predvsem občanom. Svetlin in Cerar sta te trditve zavrnila in jih označila kot valjenje krivde nanju.

Pred glasovanjem je županja seznanila Občinski svet s posledicami morebitne zavrnitve dnevnega reda. Zavrnitev dnevnega reda in z njim odlaganje obravnave in sprejema proračuna bi pomenilo, da proti koncu leta občina ne bi mogla izplačevati stroškov za šolske prevoze, oskrbnine v vrtcu, vzdrževanje cest, ogrevanje, plače delavcev v vrtcu in na občini in drugo.

Nato se je glasovalo. Na seji je bilo prisotno dvanajst svetnikov, dva sta manjkala. Sedem svetnikov je glasovalo za obstoječi dnevni red vključno s točko o proračunu. Svetniki Karol Svetlin, Ivanka Kocjančič, Roman Cerar, Marjan Grilj in Jana K. Cigula pa so glasovali proti, po glasovanju pa sejo protestno zapustili.

Po glasovanju se je verifikacijska komisija, ki je preverjala sklepčnost občinskega sveta, znašla v zapletenem položaju. Na seji je ostalo sedem svetnikov, kar je večina glede na to, da je bilo na začetku seje dvanajst svetnikov. Torej bi bil Občinski svet lahko sklepčen. Toda po drugi strani Občinski svet v polni zasedbi šteje štirinajst članov, sedem svetnikov pa tako ne predstavlja večine, zato po tem tolmačenju Občinski svet ni bil sklepčen.

Verifikacijska komisija se tudi po pregledu ustreznih členov poslovnika ni mogla odločiti ne za eno ne za drugo tolmačenje, bolj se je sicer nagibala k drugemu, zato je bila seja prekinjena, ob tem pa dogovorjeno, da se do nadaljevanja seje pripravi strokovno tolmačenje členov o glasovanju in sklepčnosti občinskega sveta, saj se utegne zgoditi, da bo razmerje moči v Občinskem svetu podobno tudi na nadaljevanju seje.

ALEŠ VOZEL

Vračanje vlaganj v tele

Precej let nazaj je v Sloveniji veljal skrajno nepravilčen sistem, ki je pogojeval pridobivanje novega telefonskega priključka z vlaganji v izgradnjo javnega omrežja in tako imel za posledico, da so posamezni lastniki telefonskih priključkov plačevali v istem času za telefonske priključke tudi do šestkrat večje zneske kot nekateri. Prav bi torej bilo, da se sedaj, ko država namerava prodati to isto premoženje, povrnejo vlaganja tistim, ki so v izgradnjo te infrastrukture vlagali nesorazmerno večja sredstva kot vsi ostali državljani.

Državni zbor je uzakonil obvezo družbe, da povrne vlagateljem njihova prekomerna vlaganja že v "starem" Zakonu o telekomunikacijah iz leta 1996. Kljub zakonski obvezi in zahtevam številnih posameznikov, zakonodajalec do razveljavitve zakona ni realiziral svoje obveze. To je ugotovilo tudi Ustavno sodišče in naložilo Državnemu zboru, da takšno nepravno stanje odpravi. **Predlog novega zakona je bil poslan v parlamentarno proceduro že leta 1998,** vendar kljub temu in predvsem zaradi različnih pogledov in stališč, zakon ni bil sprejet. Zato so se **vlagatelji spomladi leta 2001 organizirali v združenje,** ki zastopa njihove interese in si prizadeva, da pride v najkrajšem času do sprejema ustreznega zakona in do realizacije vračanja vlaganj. Ob sprejemu novega Zakona o telekomunikacijah je vladajoča stran ponovno poskušala odpraviti pravno podlago za izvedbo vračanja vlaganj. Združenju je to uspelo preprečiti šele z vložitvijo pobude za naknadni zakonodajni referendum in na njegovo zahtevo je bila v nov Zakon o telekomunikacijah **vnešena določba, da bo Državni zbor sprejel zakon, ki bo urejal samo povračila vlaganj in to v 6 mesecih od uveljavitve zakona. Ta rok se je iztekel 13.11.2001, vendar predloga zakona v tistem času Vlada še ni poslala v Državni zbor.**

Predlog zakona, ki je bil poslan v sprejem Državnemu zboru po hitrem postopku, je bil slabo pripravljen in nedorečen ter neusklajen s stališči združenja. V predlogu so sicer uspeli odpraviti številne pomanjkljivosti in nedorečenosti, tako da bi omogočil učinkovito in racionalno izvedbo vračanj, niso pa se uspeli uskladiti v bistveni točki, glede obsega vračanja, kjer se predlagatelj ni bil pripravljen pogovarjati o predlogih in stališčih, odgovornost pa je prevelil na Državni zbor.

Za vlagatelje je nesprejemljivo, da bi bilo vračilo zmanjšano za nekakšno amortizacijo s predvidenimi odstotki višine povračil, glede na čas vlaganj. Vlagatelji ne pričakujejo nobenih kapitalskih donosov ali obresti od svojih vlaganj, zahtevajo le povračilo realne vrednosti tistega, kar so vložili več kot je bila cena telefonskega priključka. Zato zahtevajo, da se vračajo vlaganja vsem vlagateljem v enakem odstotku, zmanjšana za morebitne neplačane priključke ali prispevke.

Potrjeni so bili le tisti amandmaji, ki jih je združenju uspelo predhodno uskladiti s predlagateljem zakona. **Predlog amandmaja združenja, da se črta besedilo, ki določa le vračilo vlaganj v višini 20-40 % od osnove, je bil zavržen. Zakon obravnava le vlaganja do konca leta 1994, vlaganja po tem letu pa bi bilo treba enostavno iztožiti.**

Tako predlog zakona za združenje ni bil sprejemljiv, ker ni sprejemljiv za večino v družbi, ne pa samo za nekaj posameznikov, ki svoja stališča sicer skrivajo pod krinko gospodarnosti in varčevanja, po drugi strani pa so pripravljene zagovarjati lahkomišelnost zapravljanje davkoplačevalskega denarja tudi za nakup dragega luksuznega vladnega aviona.

Državni zbor je tak neustrezen Zakon o vračanju vlaganj v telekomunikacijsko omrežje s prejel dne 16.05.2002.

Sprejeti zakon je namreč zaradi spornega sistema vračanj vlaganj posameznim vlagateljem v različnih odstotkih, v nasprotju z osnovnim ciljem zakona, kot ga navaja tudi predlagatelj zakona, da se za vse izenačijo pogoji za pridobivanje telefonskih priključkov, ne glede na čas in kraj vlaganja. Prav tako je sprejeta rešitev glede obsega vračanja (20-40 % od prekomernih vlaganj) nesprejemljiva za vlagatelje in po mnenju združenja v nasprotju s stališči večine poslancev.

Čeprav zakon neposredno zadeva tudi lokalne skupnosti, ki jih postavlja v vlogo upravičencev in jim nalaga nove naloge pri sprejemanju zakona, le te niso bile pozvane, da podajo svoje pripombe k predlogu zakona, kot je to z zakonom predvideno.

Vlada je z dvakratnim glasovanjem o istem besedilu zakona izsilila sprejem takšne zakonske rešitve, kot jo je sama predlagala, čeprav je Državni zbor že izglasoval drugačno rešitev. Podpora oziroma število glasov, s katerim je bil zakon sprejet, je bila zelo majhna.

Združenje je predlagalo Državnemu svetu, da obravnava sprejeti zakon in odloča o izglasovanju veta na sprejeti zakon, ki bo omogočil, da se vprašanja vlaganj uredi na način, ki bo podprt vsaj z dvotretjinsko večino glasov poslancev. Veto na ta zakon je že bil sprejet. V kolikor združenje ne bo uspelo po tej poti, bodo pod pritiski zahtev vlagateljev prisiljeni vložiti pobudo za razpis naknadnega zakonodajnega referenduma, ki pa je veliko dražji postopek.

po dokumentaciji združenja priredil
MARJAN BRICL

Županja zastopala Republiko Slovenijo v Strassburgu

Kongres lokalnih in regionalnih skupnosti Evrope v Strassburgu je potekal od 4. do 6. junija 2002 pod okriljem Sveta Evrope. Tričlansko vladno delegacijo Republike Slovenije so sestavljali:

Dušan Klinar - podžupan Občine Laško, Ljudmila Novak - županja Občine Moravče in Pavle Rutar - župan Občine Trzin.

Na kongresu vsaki dve leti sodeluje 44 nacionalnih delegacij, ki so sestavljene iz članov različnih strank, zastopajoč različne regije in obeh spolov. Na kongresu so

letos sodelovale tudi delegacije držav, ki še niso članice Sveta Evrope.

Predsednik kongresa je podal poročilo o dejavnostih v enoletnem obdobju. Posebna pozornost je veljala poročilom opazovalcev v državah jugovzhodne Evrope in nekaterih republikah bivše Jugoslavije, ki so kandidatke za sprejem v Svet Evrope. Posebej je bilo izpostavljeno vprašanje svobodnih volitev, počasnega procesa demokratizacije zaradi prostorskih razsežnosti, zgodovinske preteklosti in stopnje razvoja posameznih držav. Evropa se srečuje s problemom transporta in prometa, prometnimi zamaški in reševanjem okolja. V letošnjem mednarodnem letu gora so nekaj več besed namenili načrtovanju ohranjanja in izboljševanja kvalitete življenja na teh območjih. Nujna posledica združevanja so tudi migracijska gibanja, kar narekuje vključevanje priseljencev v organe lokalnih in regionalnih skupnosti, kar pa bo osnovan tema obravnave v naslednjem obdobju. Zaskrbljujoče pa je tudi naraščanje nasilja v šolah.

Ljudmila Novak, naša županja, o udeležbi pravi takole: »Za slovensko delegacijo je bila udeležba na kongresu nova izkušnja, manjkala pa je predhodna priprava članov, saj je bila delegacija sestavljena na hitro in po mnogih zapletih med Skupnostjo občin in Združenjem občin Slovenije, ki so predlagale delegate. Če želimo v bodoče na teh srečanjih in kongresih tudi aktivno sodelovati in za našo državo kaj »iztržiti«, je vsekakor nujna pravočasna izbira delegacije in boljše predhodna priprava.«

MAL

Uredite status ZVVS

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Moravče obvešča vse pripadnike teritorialne obrambe, ki so v času osamosvojitvene vojne leta 1991 sodelovali pri obrambi Republike Slovenije, da lahko uveljavijo status vojnega veterana. Status vojnega veterana lahko pridobi pripadnik teritorialne obrambe Republike Slovenije, ki je v vojaški agresiji Jugoslovanske ljudske armade na Republiko Slovenijo v času od 26.06.1991 do 18.07.1991 opravljal dolžnosti pri obrambi Republike Slovenije. Vsa dodatna pojasnila lahko pridobite na naslovih **OZVVS Moravče**, Vegova 7, 1251 Moravče in na spletni strani OZVVS Moravče: [Http://WWW.OZVVS-MORAVCE.SI/](http://WWW.OZVVS-MORAVCE.SI/).

Predsednik OZVVS Moravče
Vitomir CERAR

*Veterani vojne za Slovenijo (1991-2002)
enajsto leto zmagovalci in samostojni*

11. praznovanje dneva državnosti

Polaganje venca k simbolu slovenstva, tržki lipi

Letošnja osrednja prireditev ob Dnevu državnosti v središču Moravč je bila v primerjavi s prejšnjimi slabo obiskana, čeprav so vsa gospodinjstva v občini predhodno dobila lično oblikovana vabila. Verjetno so k temu pripomogle tudi popoldanske nevihte, ki pa so na srečo do večera povsem prenehale in je prireditev lahko potekala, kot je bilo načrtovano. V bogatem kulturnem programu so letos sodelovali pihalna godba, komorni zbor in dramska skupina KID Limbar, ženska vokalna skupina ODA, moški zbor KD Tine Kos, veterani vojne za Slovenijo, konjeniki društva Jurij Vega, KŠD Peče in pritrkovalci župnije sv. Martina, ki so povzeli in na izviren način prikazali za nastanek Slovenije zgodovinsko pomembne dogodke. S svojimi mislimi ob dnevu državnosti je spregovorila tudi gospa županja, kot posebni gost pa je z odličnimi recitacijami nastopil vedno navdušujoč

pesnik in igralec Tone Kuntner. Publika je prav vse nastopajoče v dobri uri trajajočega programa vestno nagrajevala s ploskanjem, po

Postroj veteranov vojne za Slovenijo

Slovenci so si zgodaj znali izboriti pravico soodločanja.

Znamo se veseliti.

Drugi narod Evrope smo, ki je prevedel Biblijo v svoj jezik.

Smo iznajdljivi in ustvarjalni.

Velika bolečina naroda, izseljenstvo, pa ostaja neizpeta žalostinka.

O vsem tem sta na prireditvi spregovorila v umetniškem jeziku Tone Kuntner in govorniškem županja Milka Novak, ki je celotno prireditev tudi režirala.

končani osrednji prireditvi pa so se skupaj z nastopajočimi preselili na prireditveni prostor poleg kulturnega doma, kjer je nato pozno v noč sledila zabava z zabavno glasbeno skupino Avia big bend in s postrežbo DPM.

Prireditev sta povezovala Ida Kos in Blaž Slapar.

Avia big bend pa je po končanem kulturnem programu ogrevala zabave željne občane, kar pa je bilo lažje ob postrežbi članov Društva podeželske mladine.

NEVENKA MAROLT foto: Franci Skok

Boljkovi skulpturi in grafike krasijo sejno sobo

V vročini, 19. junija, se je v sejni sobi Občine Moravče zbrala pisana množica ljudi in se poveselila ob donaciji velike vrednosti doma in v svetu priznanega grafika in kiparja Janeza Boljke. Skupaj z ženo Milico, prijateljem in svetovalcem arhitektom Sašo Poschlom ter njegovo hčerko se je skromni in redkobesedni umetnik udeležil slovesnega odprtja stalne razstave svojih del.

Županja je v govoru povzela razmišljanja o Boljki po umetnostnem zgodovinarju in kritiku Branetu Koviču:

» Spet in spet preseneča energija, vložena v ta bron, prenesena v barve, v risarske poteze in fantastične oblike, nastale pod spretnimi mojstrovimi rokami.

Nemalo globokih misli je spodbudila Boljkova umetnost, številne vzporednice so bile potegnjene med njo in sočasnim dogajanjem v modernem slovenskem (tudi evropskem) kiparstvu, eksaktne analize so se prepletale s pesniško navdihnjenimi besedili, hipne impresije z meditacijami o človekovi usodi in prihodnosti človeštva. Pravzaprav drugače ni moglo biti. Boljka je vizionar in dvomljiviec, angažirani komentator dogajanj in procesov, ki vzemirjajo sodobnega človeka, a tudi duhovitež, ki svoje izjave začini z iskrivo ironijo, tenkočuten opazovalec, ki zna iz monumentalne teme izluščiti pomenljivo nadrobnost, v usodnosti eksistencialnih odločitev prepoznati »komedijo človeškega tkiva« in se iz nje blago ponorčevati.

Predvsem pa je v svoji nabritosti ravno prav zadržan, da ne zaide v sarkazme in – kar bi bilo še huje – v cinizem, ki je pogosta krinka šibkih duhov, obsedenih z lastno pomembnostjo in odrešeniškim poslanstvom.«

Umetnosti polno popoldne sta z glasbo napolnili Katja Bricelj in Klara Štefan.

Kaj je svetovno znanega kiparja, ki ima stalni razstavi v Kostanjevici in arboretumu Volčji Potok, navedlo k temu, da je velikodušno Občini Moravče poklonil 10 grafik in dve skulpturi?

Gospoda Boljko so že večkrat nagovarjali, da bi svoja dela razstavljaval v avli kulturnega doma, vendar se v svoji skromnosti ni želel izpostavljati publiciteti. Nato pa je sam presenetil svojega sodelavca in prijatelja Ivana Vidica, ki kot priznani pasar izdeluje podstavke za razstave njegovih del že veliko let, z obvestilom, da želi občini, v kateri že 40 let ustvarja, pokloniti nekaj svojih del. Ta obljuba pa se je sredi junija tudi uresničila. Svetnik in Boljkov prijatelj Vidic pa je tako kot že mnogokrat prej umetnikova dela namestil na lična podstavka in poskrbel za obešanje grafik.

Janez Boljka (1931) večino svojih del ustvari v ateljeju ob Rači. Pravi, da so vsa njegova najpomembnejša in največja dela nastala prav v tihoti in samoti te ozke dolinice z dokaj čistim potočkom. Po naključju je pridobil ta od »ponorelega« sveta odmaknjeni kraj. Kiževo žago, kakor se je imenovala stavba v grapi pod Svetim Andrejem, ki je bila na tem mestu, je namreč kupil njegov brat Miha in jo kasneje odprodal Janezu. Z veliko vneme se je lotil gradnje. Ker pa ni mogel ves čas sam nadzorovati del, je to skrb prepustil invalidu in sosedu Doretu Urbaniji, ki pa je vestno opravljal to zadožitev. Boljkovi so mu bili iskreno hvaležni. Zgovornejša žena se še spominja, da je ob pogledu na ta kos zemlje rekel: »To je pa raj!« Rajske okolje pa je rojevalo leto za letom rajska dela, v katerih bo kipar Janez Boljka večno živel. Dovolite, da se vam v imenu bralcev in vseh občanov zahvalim, spoštovani gospod Janez Boljka, da ste se z velikodušnim darom neprecenljive vrednosti želeli v zgodovino vašega Parnasa in naše občine zapisati tudi z v skalo vklesanimi črkami umetnosti.

MAL

Ogledalo našega odnosa do narave

Člani Društva za raziskovanje jam Simon Robič Domžale so v mesecu juniju na območju vasi Spodnja in Zgornja Javoršica obiskali nekaj podzemnih jam.

Nemalo so bili razočarani in ogorčeni, saj so ugotovili, da se ponavlja zgodba iz preteklih let. Kljub temu da so bile jame pred leti očiščene razne nesnage, so po podatkih društva v teh jamah našli pravo nasilje nad vhodi v podzemni svet. Tako naj bi bilo v Ravnikarjevem breznu za okoli 20 m³ organskih odpadkov in embalaže nevarnih kemikalij. Prav tako je onesnažen vhod v Majčevo brezno, glavni odpadki naj bi bili v Vovkovi jami. Tudi v Sovencu naj bi bilo po dveh letih, ko so jamo čistili, spet 4 m³ nesnage. Ob teh podatkih se moramo ustaviti in zamisliti!

Občina Moravče si je skupaj s podjetjem Prodrik prizadevala urediti redni odvoz smeti in komunalnih odpadkov. Pri teh aktivnostih je bili kar precej težav. Nekateri se pritožujejo, ker jim komunalno vozilo smeti ne more odpeljati izpred vrat in bi jih morali odnesti na malo oddaljeno zbirno mesto. Predvsem nekateri lastniki počitniških objektov se izgovarjajo, da smeti nimajo, saj tu živijo le nekaj dni na leto, sicer pa smeti odpeljejo s seboj v kraj stalnega bivanja. Občina Moravče v skladu z obstoječim odlokom ne more in ne bo nikogar oproščala plačevanja odvoza komunalnih odpadkov, saj zgoraj navedeni primeri jasno kažejo, da nekateri občani niso osveščeni in odpadke odlagajo v podzemne jame, po drugi strani pa morda pijejo vodo, ki se zbira v zajetju pod vasjo. Vasi Spodnja in Zgornja Javoršica sta prenaseljeni s počitniškimi in stanovanjskimi objekti, zato je občina v preteklih letih namenila znatna finančna sredstva za napeljavno vodovoda v tem delu občine. **Aktivnosti za priključitev iz vaškega vodovoda na javni vodovod smo spet pospešili, toda brez sodelovanja občanov oz. uporabnikov vodovoda, preklon na javno vodovodno omrežje ne bo mogoč v kratkem času.**

Upamo le, da bodo glede na okoliščine, s katerimi so nas seznanili člani Društva za raziskovanje jam Simon Robič, uporabniki pospešeno pripravili vodomerne jaške in poravnali obveznosti za priklon v skladu z odlokom občine. Ob podatkih o onesnaženju kraških jam se človek vpraša, kaj vodi ljudi k samouničevanju, kje je samozaščitno ravnanje, do kdaj bo tako početje ostajalo nekaznovano in bodo jamarji namesto odkrivanja novih lepot podzemnega sveta, čistili nesnago, ki je ogledalo našega odnosa do narave. **Jasno in glasno bo potrebno pokazati na kršitelje, kajti ne smemo si privoščiti izbruha epidemije, katere od nevarnih bolezni, pa tudi onesnaženja okolja ne.**

Inšpektor za okolje je že obiskal Občino Moravče, vendar mu je bilo povedano, da je Občina Moravče storila kar največ, da bi odvoz komunalnih odpadkov potekal enkrat tedensko po vseh vaseh v občini. Sedaj bodo na vrsti občani, ki se ne zmenijo za norme, ki so sprejete zaradi zagotavljanja zdravja občanov in urejenega okolja na pragu 21. stoletja.

Pričakujemo, da se bodo vaščani Javoršice organizirali in očistili vhode v podzemne jame, potem pa poskrbeli, da do nasilja nad naravo in ljudmi ne bo več prihajalo.

MILAN BRODAR

Kdaj bomo varovanje voda jemali resno?

Pišem vam v besu brezupa in nemoči, ki mi nista dala spati to noč. Vzrok za slab spanec pa je včerajšnje potepanje po jamah na območju Zgornje in Spodnje Javoršice nad Vrhpoljami v občini Moravče. Na tem območju smo v zadnjih letih očistili več jam in »firbec« nam ni dal miru, da ne bi preverili, kako se jamam godi sedaj. Stanje kraških jam in brezen na tem področju je zastrašujoče. Dne, 10.6.2002, smo jamarji DZRJ Simon Robič Domžale obiskali Ravenkarjevo brezno nad Zg. Javoršico in ugotovili, da so brezvestneži zmetali vanj 4-5 m³ nevarnih odpadkov. Težko je opisati inventar, ki je v jami in vanjo nikakor ne sodi, kaj šele vonj v tako onesnaženi jami. V Ravenkarjevem breznu je vsaj še 20m³ grozno smrdečih organskih odpadkov in embalaže nevarnih kemikalij.

Zanimalo nas je tudi stanje vhodov v jame v Sp. Javoršici, kjer smo leta 1998 čistili Mrtnačevo brezno in leta 2000 Sovenco pod Majčevim breznom. Mrtnačevo brezno je tarča onesnaženja vsako pomlad in ga redno čistimo! Iz tega brezna smo 3.6.2002 dvignili 150 litrov raznih odpadkov in pasjo lobanjo. Na tem območju so še vhodi, ki jih ob onesnaženju Mrtnačevega brezna nismo takoj pregledali? Na tej akciji pa smo naleteli na pravo upostošenje jamskih vhodov v Sp. Javoršici. Onesnažen je vhod Majčevega breza, ki se je vrsto let skrival pred nemarneži. 50m južneje v pobočju smo

Moja dolina, lepa, urejena in čista. Ali res???

Pred kratkim me je občan opozoril, da se v neposredni bližini cerkve v Hribcah nahaja zapuščen avto. In še eden ob cesti v Rudnik. Žalostno, da sta si avtomobila, ki sta dolgo zvesto služila svojim lastnikom, prisluzila takšen konec!!! Ob vseh prošnjah in obvestilih, kako ravnati s kosovnimi odpadki, nevarnimi snovmi in odsluženimi avtomobili, so očitno nekateri celo ob akciji Moja dežela - lepa in gostoljubna (del stroškov odvoza avtomobila je krila Občina Moravče), še vedno prepričani, da je njihov odslužen avto lahko le v ponos romarski cerkvi, v okras cesti oz. v ponos Moravški dolini!

Avto v Hribcah je bil najprej odložen na zemljišče, kjer je bilo nekdanje smetišče. **Ki pa to ni več že najmanj deset let, kar nekateri še niso oz. nočejo dojeti.** Danes je (bi lahko bil) tu lepo

MORA V ČEVLJIH? Niti najmanj...

Dež ne - pač pa se nas je dobra stotinja pohodniških nadobudnežev - nakapala prvega maja, nesramno zarana (ob štirih jutraj), pred - v mesečev soj in utrinke avtomobilskih žarometov odet - grad Tuštanj.

Zvečine neznan mi obrazi, razen kakopak graščaka Petra, ki ga je tolikanjkrat poč videti, prešerno pojocnega, ob monumentalnih prilikah na odru Cankarjevega doma... Njegov prisrčen pozdrav je prišel v paketu z dozo poživiljujoče medicine. V zameno za enega »prešerna« smo se bili popisali in pridobili en kartonček s prostorčki za serijo žigov in izrisanim načrtom poti (ki po obliki spominja na možgane vkup s hipotalamusom). Prvi planinski žig smo si, kajpak, navdušeno vtisnili že ob grajskem zidu.

Planinci preočitno ne komplicirajo z besedami, zato smo bili kar radikalno jedrnat povabljeni v akcijo. Oprtani z nahrbtniki (razen kakega srečkota, ki mu tovrstne oprave ni bilo mar) smo zakoračili, ob pripomoči baterijskih svetilk (naslednjič prinesem baklo) v - no, ne ravno tiho noč... po okoliških cestah je namreč že v pravi predtranzicijski maniri po prvomajsko škripalo in prdelo. Če že tovrstni navdušenci niso pojenjali, je pa nas pot vodila v odročnejše in bolj spokojne kraje.

Česa vsega nismo deležni v tem modernem svetu, ki streže naši nečimrni zavesti, kako smo lahko superiorni nad drugimi narodi in kulturami, plemenskimi skupnostmi in religijami, našimi preprostimi predniki... Mi, cvet civilizacije, ki je malodane zapopadel odgovor na *veliko vprašanje o življenju, vesolju in sploh vsem...* Mi, ki lahko tako zviška pogledujemo na praznoverja, strahospoštovanja in trepetanja pred negotovostjo porajanja novega življenja, leta, vremena, dneva, utripa srca... Taisti Mi, če le še zmoremo biti deležni blagoslova nagovorjenosti od skrivnostnega vznika novega dne, se lahko ob veličini jutranjega svita začutimo kot drobci (celo prah, v katerega se povmemo), pa tudi kakor presežno bitje v vsej svoji veličini, ustvarjalnosti in svobodi! V čarobnem jutru je generacijsko, geografsko in stanovsko karseda raznolika procesija složno in ubrano koračila nad koprenami meglic po dolinah. Sprva sem mislil, da so »štempilji« sočna metafora za pozdravne kozarčke in njih vsebino, katerih smo bili deležni vsake toliko, pa je vendarle šlo za lične žige, ki smo jih štepali na svoje kartončke kot še nikoli.

Paleta pomladno zelenih odtenkov je služila za impresionistično vangoghovsko ozadje sijočim, razkošno cvetočim krošnjam. Ob poti so plamteli zeleni zublji listov v solzičasto cvetenje stremečih šmarnic, ki so spominjale na praznično ambivalentnost dneva: po profanem koledarju je to praznik dela, po cerkvenem pa (pri nas) začetek šmarničnih pobožnosti. Prav posrečeno ima nekje vmes ta dan god sv. Jožef - delavec.

Tudi mimogrede smo bili deležni pogledov na premnoge znanilce pridnih rok. Obdelana polja, cvetoči vrtovi, skrb za sadno drevje, urejena pročelja hiš, okna in vrata... Po gozdovih se je dalo sicer precejkrat ugledati kako zasušeno drevo, kar, kar se škodljivcev tiče, ne kaže dobrih obetov za sosednja drevesa in govori o nekogaršnji lenobi, a tega ni preveč. Pač pa je še vse preveč realsocialističnih škatlastih gradenj s salonitnim kritjem, ki so kot rakaste tvorbe že iz zraka značilne za slovensko krajino. Celo prekrasen »toplar« tam nekje po Vačah je bil prekrit z neokusno salonitno kritino. Hvalabogu nove gradnje povečini več ne sledijo temu cenenuemu vzoru slabega okusa! Ni pa malo tudi očitno prebohnotnih zgradb, četudi zgolj »vikendaškega« tipa. Spomeniško in arhitekturno je bila zadeva najbolj čudna v bližini GEOSS-a, koder nas je tudi vodila pot. Tam nas je, ob slovenski, ne vem zakaj, pozdravila zastava Istrabenza, s spominke plošče je površno ročno ven izklesana kratična predpona SR pred Slovenjo, ob starem je ad hoc postavljen naš novi grb v čudni kombinaciji kamna, nasploh spomeniška parcela izgleda kar malce bizarno (vaselje nam je naredilo vsaj dejstvo, da smo tu lahko mimogrede obkrožili Slovenijo).

Ustavili smo se tudi ob gradbišču novega Planinskega doma Moravče, ki ima res prekrasno lego. Lepo so nas povabili na pomladne delovne akcije (da nam, sveže porajajoči družini pohodniških znancev, do naslednjega snidenja ne bo treba čakati eno leto). To je bil tudi eden redkih »vsebinskih« vložkov na pohodu, saj smo bili sicer bolj prepuščeni naključni socialni interakciji in intimnemu doživljanju mimobežnih krasot. Sam sem navajen, da ob takih prilikah vnesemo tudi kakšen kulturni element v dobro telesnega počitja in duhovnega okrepcila. Sploh pa, ker smo imeli med seboj razne glasbene, pevske in druge talente, skavte... Lahko bi postali pri kakšnem spomeniku, vstopili v kako domačo hišo, cerkev, prisluhnilli kakemu domorodcu, skupaj zapeli... tako pa nismo poprijeli niti nogometne (oslovske) fraze »iaiaiao«, s katero so se nekateri vneto oglašali.

(nadaljevanje na strani 12)

pregledali Vovkovo jamo, v katero še vedno mečejo klavne odpadke; trenutno jih je v jami 10m³. Sprehodili smo se do Sovence pod Majčevim breznom in GROZA! V dveh sezonah je jama zopet opustošena s 4m³ nesnaga.

Pretreseni smo se odpeljali do Boštonove jame pri Zalogu v občini Domžale, ki je znana postojanka biologov srednje Evrope, kjer lovijo endemne jamske živali domžalsko-moravškega osamelega krasa. Takšno početje je v Sloveniji kaznivo!

Mučno je pisati o tem, dejstvo, da je vsak liter vode, ki jo Javrščani doma uporabite, nehigijenski, pa ostaja in bo ostal vsaj še leta po očiščenju jam na tem ogroženem področju.

Nesnaga je dejstvo, kaj sedaj? Svetovne izkušnje tu pomagajo. Nujno je uvesti stalen komunalni odvoz gospodinjskih odpadkov. Če je do zaboynika bližje kot do jame, to jamo in podtalnico zagotovo reši. Problem kadavrov ostane, a ni nerešljiv.

Neposredni ukrepi, ki bodo morda slediti: Država bo zagotovo odredila čiščenje jam, kar v tem primeru finančno verjetno znese za en lep socialističen referendum (Občine Moravče)! Ko se spomnim, da poleti pride še suša, se dejansko bojim za zdravje ljudi, ki so sami sebi »zasvinjali« vir življenja, kar je voda vedno bila. Vsak sam pa naj si odgovori, kdaj bo javorška voda znova vir zdravja in ne vir bolezni.

Ekoloski monitoring smo izvajali: Matjaž Kofol, Jože Jerman, Aleš Stražar in Niko Levičnik.

Društvo za raziskovanje jam Simon Robič Domžale

urejen travnik, s katerega pa lastnik zemljišča vztrajno odvaža razne odpadke. Tokratni zalogaj pa je bil tudi za vsega vajenega lastnika prehud. Na dovozno pot je sicer že pred časom postavil ovire, vendar pa jih je lastnik modre »stoenke« bistroumno odstranil. Tako sedaj modra »stoenka« kvari podobo Hribc, rdeča pa pot v Rudnik. In kaj čaka oba (znana!) lastnika legendarnih avtomobilov? Po vsej verjetnosti kar visok račun. Precej večji, kot če bi za odvoz na avtoodpad poskrbela sama. Na nam najbližjem avtoodpadu namreč za sprejem in uničenje avtomobila te vrste zaračunajo osem tisočakov. Zato lastnikoma obeh avtomobilov dobronamerno svetujem, da sama čimprej poskrbita za odvoz, sicer bodo stroški in s tem povezani problemi neprimerno višji.

Vsem bralcem tega prispevka pa svetujem, da v tem časopisu redno spremljate obvestila o odvozu kosovnih odpadkov in ostalih dejavnostih s področja komunalnih zadev.

N.M., foto: Franci Skok

Atmosfera so zato bolj oblikovali elementi v vidnem polju. Spričo mnogih živopisanih vrtnih palčkov ob poti je bilo vzdušje prav Amelie-asto (Ako kedo še ni videl filma AMELIE, ga rotim, da naj si naredi to veselje!). Pravo razkošje so predstavljali elementi tradicionalne arhitekture in obpotnih znamenj; kjer pa sem tudi večkrat debelo pogledal, če prav vidim, saj sta, npr. srebrni Kristus na lesenem križu in zelena Marija v kapelici, delovala kot kaka postmoderna instalacija.

Pot je šla, kot življenje, navzgor in navzdol. Po največjih naporih smo bili nagrajani z najlepšimi razgledi. Pred seboj smo imeli nato naslednji parcialni cilj, vmes krepčilne počitke, (kot so v življenju nedelje in prazniki). Postaj (štempljalnih točk) je bilo deset. Ker nismo vsi najbolj modro odbrali obutve, bi jih simbolično bilo lahko tudi štirinajst (kot je postaj križvega pota). Namesto gobe v kis namočene pa smo bili po poti deležni številnih okusnih, spečenih dobrot. Čaji so se prilegli da le kaj! Osebnost bi bil navdušen le še nad kakšno »krhlovko« in primerki domačega sadja – pa ne zgolj v sedaj splošno prisotni obliki (tekoči), kakršni sem se ogibal vse do mlina, po katerem se nam je obetal strm vzpon na Sv. Mohorja. Pri tem mlinu sem le ruknil en štampirle, ki ga je ponudil gospodar, potlej pa sem zaripel in krilec z rokami napadel mizo z odlično pehtranovo potico in čajem, da sem pogasil pekoče grlo, saj sem se močno uštel v učinku konzumiranega žganja.

Po poti smo srečevali domačine, razigrano mladež (en fantič nas je široko razprtih oči opazoval s štora ob hiši in komentiral: «to je pa čela vojska»), družbe praznujočih z zastavami in roštilji... pa tudi posledice že omaganih družčin, s še prižgano »feršterkarijo« in kopico izpraznjenih steklenic konkretnije vsebine.

Pohodniška procesija je skoraj cel čas potovala strnjeno, pred njo je nekaj časa po poti skakljala celo zajček, jaz pa sem se raje držal bolj zadaj, saj je bil pogled na potujočo kačo pred seboj prav impresiven. Vesel sem bil pa tudi nadvse, da ni za nami ostal niti papirček, niti kaka druga nesnaga. Ni družčine držalo vkup le medsebojno spoštovanje, pač pa tudi spoštljivost do okolja ter do skrbnih organizatorjev, ki so nam s polno mero zaupanja omogočili to izkušnjo.

Ob petih popoldne (po skupnih cca. 20.000.000 stopinjah okrog Moravč) smo skoraj svečano prikorakali (beri: prikrevsali) pred obzidje gradu, koder nas je prijazno pozdravila, z množico obiskovalcev obdana, moravska mati županja – ki bi jo, nedomačini, najbolj personificirali s krajem, če ne bi na poti skozi Prikrnico videli na dvorišču Peterkovih prisrčen prizor nekako idiličnega domačega nogometa - očeta z legendarnim Primožem in družbo.

Na grajskem dvorišču »plesale lepote z Moravske so cele...«, pilo se je ino jelo, tudi mi smo bili deležni po pol »pšanca« in pijače, ob tem pa so nam še organizatorji podelili zaslužena priznanja (na njih je natisnjen tudi slovenski grb, v njem pa, hm, le ena zvezdica – morda dobiš tri, če trikrat prideš na pohod...). Zaključna podelitev je le imela tudi pravo prisrčno in osebno noto, ki je je ob taki priliki človek še posebej vesel. Na odru je popevala Brena, katera je na plakatih prou fejest izgledala, a ko smo se enkrat, po 52-ih (beri: dvainpetdesetih) kilometrih usedli, nisem premogel niti volje, da bi jo šel za vogal (mize smo imeli rezervirane za odrom) pogledat. A saj smo bili deležni ljubkosti domačin - brhkih in spretnih - »kelnar« ki so tako pozorno in lepo skrbele za nas!

Lani sem prvomajski praznični teden preživel v Zimbabweju, kamor nas je za 30-ti rojstni dan povabila prijateljica Marianne. Petdeset nas je prišlo iz vsega sveta, cele družčine je bilo pa potlej tudi okrog sto duš. Tako tedaj, kot tokrat, ko smo, hodeč, očarani družno zrlji na moravska zvonika z vseh strani, sem čutil, kako vezi, ki se tkejo v delu in naporu, pa tudi družnem praznovanju in naklonjenem prisluhnjenju, dajejo edini pravi obet za empatično razumevanje med ljudmi ter narodi v življenju in svetu.

Taisti večer sem igral na orgle pri prvih letošnjih šmarnicah (noge nekako niso ubogale kot ponavadi...), kjer je bila beseda tudi o liku svetnika. Prav nesebičnost, nekaj altruizem, vera v skupno dobro in služenje sočloveku (saj spreminjaš lahko le sebe, Drugemu pa kvečjemu moreš ustvariti in ponuditi polje nagovorjenosti) ustvarjajo veličino ali svetost življenja - življenja, ki ne potrebuje izpostavljenosti na piedestalu, temveč je smiselno zaokroženo in izpolnjeno.

S to zavestjo dragocenosti in izkušnjo ustvarjenega »polja srečanja«, sem še posebej vesel in hvaležen snovalcem ter organizatorjem iz Društva krajanov Tuštani in Planinskega društva Moravče, pa seveda vsem domačinom dobre volje in odprtih rok.

Pogumno naprej!

IGOR VELEPIČ, Domžale

Nenavadni popotnik v Moravčah

V petek, 7. junija, je skozi Moravče potoval devetinpetdesetletni francoski popotnik Jacques Abdelaziz z zanimivim spremstvom dveh oslic. V njuni družbi je 27. aprila letos začel potovanje od Pariza do Jeruzalema. Svoje romanje želi zaključiti za božične praznike. Odločitev za tovrstno dejanje za običajnega Zemljana je malce nenavadna, toda ko popotnik pojasni, čemu se je odločil za pot, se lahko zamisliš nad svojim tempom življenja. Francoz je uspešen bančni uslužbenec v eni izmed uglednih pariških bank. Ob vseh stresnih situacijah poklicnega življenja si je rekel, da ima dovolj te norije in mora storiti še kaj zase. Razume ga njegova žena in trije otroci. Že od aprila srečno potuje po vnaprej izdelanim načrtom. Moti ga, da ni v zemljevidih vrisanih več pešpoti, ki bi njemu in njegovemu spremstvu gotovo bolj prijala kot pa prometne ceste, ki utegnejo biti tudi precej nevarne, kar pa je v Sloveniji še bolj v nebo vpjioč problem zaradi nekulturnih voznikov. V avgustu bo za mesec dni potovanje prekinil zaradi službenih obveznosti, potem bo svoj mir, ki ga v tihoti poti gotovo čuti več v božiču prinesel v Jeruzalem. Morda bo Jacques prepričal še koga, da lastni mir najdeš takrat, ko se potegneš vase in raziskuješ svoj jaz. Tak mir pa lahko poklanjaš naprej tistim, ki jih ceniš.

MAL, foto. Mile Kokalj

Zmogli 58 km rokovnjaškega pohoda

Tudi letos je bil organiziran dvanajsti nočni rokovnjaški pohod. Ta tradicionalni pohod je drugi najtežji v Sloveniji in zato tudi nikoli ne manjka udeležencev. Start je bil 1.6. 2002 ob 19.30 na Trojanah pri gostišču Konšek. Kakor vedno so vsi udeleženci tudi letos ob prijavi in plačilu startnine, ki je znašala 1 200 tolarjev, posladkali s trojanskimi krofi. Pohod je potekal prek Špika, Češnjic, Korena, Brezovice, Trnjave, Spodnjih Kosez, Svete Trojice, Spodnje Javoršice, Češnjic pri Moravčah, do Moravč, kjer je bila ob 9.15 sklepna prireditev in pogostitev vseh udeležencev. V vasi Češnjice so se pohodnikom priključili konjeniki KD Jurij Vega iz Moravč z vsemi občinskimi zastavami.

Med potjo so se udeleženci pohoda lahko ob počitku okrepčali s toplim čajem in sendvičem. Pot je bila naporna, saj je bila dolga približno 58 km, poleg tega pa so bile tudi vremenske razmere na začetku zelo slabe. Na cilju so bile pozabljene vse težave, saj je vsak udeleženec dobil rokovnjaški golaž, plaketo in žig v člansko izkaznico.

Vse pohodnike je pozdravila tudi županja Milka Novak in jim čestitala k njihovim uspehom. Zazelela jim je še več takšnih družabnih pohodov, kjer se srečujejo pohodniki iz vse Slovenije – od Pirana do Lendave. Ob tej priliki bi se v imenu organizacijskega odbora rad zahvalil vsem, ki so nam pomagali pri izvedbi tega projekta, kajti brez te pomoči bi bilo drugače. Kot organizatorji pa že razmišljam o pohodu 2003 in o jubilejnem 15. rokovnjaškem pohodu. Vse že sedaj vabimo k udeležbi.

DUŠAN GROŠELJ

Tekmovanje na 100 let stari ročni brizgalni

Prostovoljno gasilsko društvo Vrhpolje ima med svojim orodjem tudi ročno gasilsko brizgalno. To smo leta 1933 kupili od gasilskega društva Ježica in jo uporabljali do leta 1962. Nazadnje smo z njo gasili leta 1956 pri Novaku na Selu.

V lanskem letu smo jo člani sami obnovili in usposobili. V počastitev njenega visokega jubileja smo v soboto 29. junija 2002 pod pokroviteljstvom Gasilske zveze in Občine Moravče organizirali tekmovanje na tej napravi.

Tekmovanja se je udeležilo osem ekip, prvo mesto je dosegla ekipa iz PGD Blagovica iz Gasilske zveze Lukovica, drugo mesto je osvojila ekipa iz PGD Moravče, tretje mesto pa smo zasedli vrhpoljski gasilci.

Takšno tekmovanje bomo organizirali vsako leto, zato vabimo že sedaj, da se tega tekmovanja udeleži še več ekip.

IVAN LEBAR

Mladinsko in pionirsko gasilsko tekmovanje GZ Moravče

Zadnji mesec v šolskem letu so mladi gasilci in gasilke - pionirji, pionirke, mladinci in mladinke, začeli z gasilskim tekmovanjem. Gasilska zveza Moravče je v soboto, 1. junija, pripravila mladinsko in pionirsko gasilsko tekmovanje. Potekalo je na prostoru pred osnovno šolo Jurija Vege. Tekmovalni odbor je

vodil poveljnik GZ Moravče Herman Šlibar, samo tekmovanje pa je potekalo pod vodstvom predsednika Komisije za mladino pri GZ Moravče Antona Stenka. Letošnjega tekmovanja se je udeležilo rekordnih 16 enot. Sodelovalo je 6 enot pionirjev, 2 enoti pionirk, 4 enote mladincev in 4 enote mladink. Spodbuden je podatek o številu enot mladink, ki se vsako leto poveča, manj spodbudno pa je dejstvo, da so tekmovalce pripeljala samo 4 prostovoljna gasilska društva, petemu, Veliki vasi, pa še ni uspelo pripraviti mladih gasilcev za tekmovanje. Upajmo, da se bo to kmalu zgodilo.

Vse enote so morale opraviti po dve vaji. Pionirji in pionirke so tekmovali v vaji z vedrovko in v štafeti s prenosom vode, mladinci in mladinke pa v vaji s hidrantom in v štafeti brez ovir s prenosom ročnika. Pionirji in pionirke so nastopali v enotah po 9 tekmovalcev, mladinci in mladinke pa v enotah po 7 tekmovalcev.

Kljub večjemu številu enot so bili doseženi zelo dobri rezultati, z majhnimi medsebojnimi razlikami. Pohvalo zaslužijo vsi nastopajoči in njihovi mentorji za mladino. Tekmovalkam in tekmovalcem sta za dosežene uspehe čestitala predsednik in poveljnik GZ Moravče, Ivan Vidic in Herman Šlibar. Še pred razglasitvijo rezultatov pa sta oba čestitala enoti peških pionirjev, ki je dosegla odlično 5. mesto na državnem tekmovanju.

Enota peških pionirjev je tekmovala tudi naslednjo soboto, 8. junija v Tirni na 4. meddruštvenem gasilskem tekmovanju pionirk in pionirjev za memorial Francija Bregarja. Tudi tokrat so potrdili, da sodijo v vrh slovenskih pionirjev gasilcev, saj so zaostali samo za državnimi prvaki iz PGD Sveti Štefan.

B. BRVAR, foto: Anton Stenko

Enote so dosegle naslednje rezultate:

Enota	Število dosežev
PIONIRJI	
1 PGD PEČE - 1. enota	1105
2 PGD PEČE - 2. enota	1097
3 PGD MORAVČE - 1. enota	1095
4 PGD MORAVČE - 2. enota	1095
5 PGD VRHPOLJE	1094
6 PGD KRAŠČE	1093
PIONIRKE	
1 PGD PEČE	1099
2 PGD MORAVČE	1098
MLADINCI	
1 PGD KRAŠČE	911,4
2 PGD VRHPOLJE	910,4
3 PGD PEČE	908,3
4 PGD MORAVČE	898,2
MLADINKE	
1 PGD KRAŠČE	909,2
2 PGD MORAVČE	901,4
3 PGD VRHPOLJE	894,0
4 PGD PEČE	881,7

Občinsko tekmovanje v streljanju

Območno združenje veteranov vojne za Slovenijo Moravče je v soboto, 22.06.2002, ob enajsti obletnici osamosvojitve Slovenije organiziralo 1.občinsko strelsko tekmovanje veteranov. Strelsko tekmovanje s piknikom smo izvedli v Štance Lazah. V veliko zadovoljstvo nam je bilo, da se je tekmovanja udeležila večina veteranov, ki so se lahko preizkusili v streljanju. Tekmovanje smo izvedli s puško in pištolo. Rezultate nekaterih posameznikov lahko ocenimo kot odlične. Tudi ostali veterani so zadovoljili s streljanjem. Prvi trije veterani so bili nagrajeni s pokalom. **Rezultati tekmovanja so sledeči:**

1.mesto Branko Gorjup

2. mesto Marjan Sušnik

3.mesto Franc Sušnik.

VITOMIR CERAR, predsednik OZVVS Moravče

DU Moravče praznovalo abrahama

26.maja 2002 se je v kulturnem domu zbralo kar veliko število ljudi, ki so se udeležili praznovanja 50 letnice DU Moravče. DU je bilo ustanovljeno 19.3. 1952, prvi predsednik je bil Aleksander Trampuž, tajnik pa Aleš Capuder. Sedanji predsednik Franc Novak je pozdravil vse navzoče, posebne goste iz sosednjih DU, županjo in povabljenе, tajnika zveze DU Slovenije, gospoda Franca Sotlarja. Predsednik DU je povezoval program in z duhovitostjo vdahnil duh domačnosti prireditvi. Po končanem nagovoru je predal besedo županji Ljudmili Novak. Županja je pozdravila vse navzoče in v kratkem vendar smiselno bogatem nagovoru dala poseben poudarek na priznanje upokojencem ter vsej starejši generaciji, saj je poudarila, kako složno sodeluje s svojo taščo, ki ji je nenadomestljiva opora pri vseh opravilih v hiši in vzgoji otrok v njeni pogosti odsotnosti. Spodbudno besedo je

namenila vsej starejši generaciji in jo pozvala, naj se tudi v bodoče udejstvuje v kulturnem in športnem življenju, saj na ta način ohranja zdrav duh v zdravem telesu, kar je koristno za vso starejšo generacijo. Županji se je zahvalil predsednik Novak za tople besede izrečene vsem generacijam upokojencev. Sledil je govor tajnika ZDUS Franceta Sotlarja, ki je povedal, da je bila petnajstega aprila 1946 v Ljubljani ustanovljena prva upokojenska organizacija v LRS. Dne, 20.4.1947, je časopis poročal o ustanovnem občnem zboru. DU si je takrat zadalo nalogo lajšati življenje upokojencem, saj so lahko koristili karte K-15, ki so pomenile popust pri letovanju ali prevozu v določeni kraj. Že v tistih časih je DU Slovenije doseglo, da so se posamezne bonitete upokojencem priznale tudi pri zdravstvenem zavarovanju, nabavi ozimnice ter ostalih življenjskih potrebščin, saj vemo, da je v tistih časih primanjkovalo vsega. Zakonodajca se je vseskozi spreminjala, vendar so se morali upokojenci vedno zavzemati za svoje pravice, ker bi bili drugače nekoliko odrinjeni od družbenega dogajanja. Poudaril je, da so generacije upokojencev gradile družbo, v kateri sedaj živimo, zanj smo žrtvovali veliko prostovoljnega dela, prejimali nizke plače, delali nadure, zato zavračamo, da nas kdorkoli potisne na stranski tir življenja. Prireditve sta s petjem in glasbo spremljala solist Peter Pirnat in citrar Rado Kokalj. Njuno petje in glasba sta bila pravi balzam za ušesa. Sledila je podelitev 16 priznanj zaslužnim članom DU Moravče. Priznanja so dobila tudi sosednja društva, ki so se udeležila praznovanja v Moravčah. Med podelitvijo in že prej se je na platnu vrtel videospot o življenju in delu DU Moravče, ki je zelo nazorno prikazal delo upokojencev od začetka ter poudaril vse aktivnosti upokojencev od gradnje doma do športne aktivnosti. Videospot je pripravil vodja KD Milan Kokalj, kar je zelo pohvalno, njegova pomoč je bila dobrodošla, zato se mu upokojenci zahvaljujemo. Nastopili so še recitatorka Francka Kosmač in pevci MePZ DU Moravče, ki so z več zapetimi pesmimi popestrili lepo pripravljen program, ki ga je zaključil ansambel Veseli trio, nato pa je sledilo družabno srečanje v avli kulturnega doma s prigrizkom. Naloga, ki so bile sprejete ob ustanovitvi, so še danes aktualne in se niso spremenile do današnjega dne.

FRANCE RAVNIKAR

17. srečanje upokojencev kolesarjev

Kolesarska srečanja upokojencev iz sosednjih DU so postala že tradicionalna. Vsakoletni organizator srečanja je kolesarska sekcija DU Moravče. Tokratno srečanje je bilo 6.6. 2002 s končnim ciljem v gostilni Frprav v Krašcah. Tega srečanja se je udeležilo 82 kolesarjev iz petih občin in sedmih DU Komenda, Kamnik, Radomlje, Mengeš, Domžale, Vir in Moravče. Med udeleženci vedno prevladujejo predstavnice nežnejšega spola. Organizator je pripravil dobrodoščilo z domačim žganjem in flancati ter s krajšim kulturnim programom.

Sledil je pozdravni govor predsednika DU Moravče Franca Novaka, ki je izkoristil priložnost za podelitev društvenega priznanja ob 50 obletnici društva za dolgoletno delo upokojencu Jožetu Jamšku, ki letos praznuje 86. rojstni dan. Po obari in kupici vina je sledila sprostitve vseh udeležencev ob navezovanju in spoznavanju prijateljev iz drugih društev. V popoldanskih urah smo se razšli in si zaželeli nasvidenje na osemnajstem srečanju prihodnje leto.

JOŽE NOVAK

Redni letni občni zbor

Občinsko združenje borcev in udeležencev NOV Moravče je v veliki sejni sobi Občine, v nedeljo, 19. maja 2002, v dopoldanskih urah pripravila občni zbor. Udeležilo se ga je 43 članov iz celotne občine. Prisotne je pozdravil dolgoletni predsednik tovariš Jože Kveder, posebno pa predstavnike sosednjih borčevskih organizacij in predsednika Območnega združenja borcev in udeležencev NOB Domžale, tovariša Rajka Hafnerja. Sledila so poročila predsednika, tajnika, blagajnika in nadzornega odbora. Predstavljen je bil program dela za leto 2002, ki je v teku že od začetka leta. Člani se udeležujejo spominskih slovesnosti, komemoracij, srečanj in izletov po Sloveniji in zamejstvu, za kar je organiziran prevoz. Upravni odbor združenja in poverjeniki so aktivni. Skrbijo za obeležja in obiske svojih članov po domovih, domovih starejših in bolnicah, ki jih na koncu leta obdarijo. Moravški borci in simpatizerji so opazni povsod v domačem kraju in izven njega. Povsod so dobrodošli tudi pevci DU Moravče z recitatorko Francko Kosmač in praporščakom. Za to so večkrat javno pohvaljeni. Z minuto tišine so se prisotni spomnili na pet preminulih članov. Organizacija se stara, zato jo želimo pomladiti. Na novo sta se včlanila dva člana, kar je dober obet za nadaljnje delo združenja. **Večje srečanje borcev bo v soboto, 3. avgusta, t.l. ob 10. uri v Podgori pri Zlatem Polju v spomin na 60 letnico požiga vasi Koren in Hrastrnik, mučeniško smrt 24 vaščanov in izгона v izgnanstvo. Vabljeni v čim večjem številu, saj je organiziran brezplačni avtobusni prevoz.** Po občnem zboru nas je v gostilni Nad logom čakalo kosilo in tovariško srečanje.

JOŽE NOVAK

Čebelarjenje na področju naše doline

Čebele so pomembna panoga kmetijstva in zahtevajo veliko truda ter nego, katero obvladajo spretni čebelarji. Okolica Moravč ponuja kar bogato pašo čebeljim družinam. V zgodnji pomladi zacveti resa, regrat, vrba, češnje in sadno drevje. Kadar so ugodni pogoji medu v začetku junija smreka, nato zacveti lipa in kostanj. Po kostanju, katerega med je zelo cenjen, čeprav ima malo grenak priokus, obirajo čebele otavo, če ni prezgodaj pokošena. V jeseni, septembra, cveti ajda, ki dobro medu, vendar jo v zadnjem času ljudje malo sejejo, kar je za čebelarstvo velika škoda. Čebele so najbolj koristne kmetijstvu, saj brez njih ne bi sadno drevje, trta in vrtno rastline rodile v tako velikem obsegu. Na našem področju je še neokrnjena narava, zato čebele nabirajo zelo kakovosten med, ki je zdrava, močna, kalorično bogata hrana za ljudi. Skoraj neverjetno se sliši, da čebela preleti za en kilogram medu pot, ki je enaka trikratnemu obsegu našega planeta. To nam govori, da po pridnosti ta živalca prekaša vse živalske vrste. Zato je čebela tako cenjena, kar tudi omenja star ljudski pregovor " priden kot čebela ". Ljudje vse premalo spoštujemo med kot hrano in zdravilo, uporabno predvsem pri prehladu

pa tudi medenemu se pameten človek ob pravem času ne odreče. Dobro bi bilo, da bi bolje sodelovali z vsemi kmeti in bi bilo idealno, da se razna škropiva uporabljajo v večernih urah, da ne zastrupljajo čebel ob preletu takega območja. Včasih med drugo svetovno vojno je stalo v vsaki vasi po dva in tudi več čebelnjakov in ljudje so gojili veliko več čebeljih družin in uporabljali med za dopolnilo pri zdravi prehrani. Čebelarstvo Moravč ima postavljena stojišča čebel na raznih krajih, vendar še zdaleč niso tako razporejena, da bi zapolnila prazen prostor, zato bi se dalo gojiti veliko več čebeljih družin. Čebelarjenje ni tako donosno, da bi se ekonomsko splačalo, vendar mora čebelar imeti tudi ljubezen do vzgoje čebel in to poplača trud, saj cena medu tega ne more. V zadnjem času čebele vse bolj napadajo razne bolezni, ki jih naši predniki niso poznali, zato postaja čebelar tudi sam svoj veterinar, čeprav čebele ne morejo nositi raznih modnih številčk na svojih krilih. Med čebelje proizvode štejemo še cvetni prah, matični mleček, propolis, ki se šteje med naravne antibiotike in bi moral biti prisoten v vsaki hiši. Uživanje teh produktov čebel podaljšujejo življenje in so potrebni pri

ohranjanju zdravja. Moravški čebelarji imamo lep nov dom v Zalogu pri Moravčah, tu je tudi stojišče čebel namenjeno učenju mladih čebelarjev. Upamo, da bodo v bodoče mladi prevzeli našo skrb in naše znanje pri vzreji tako plemenitih živali, kot je naša čebela.

O tej problematiki sem se pogovarjal z gospodarjem čebelarskega doma v Moravčah z Antonom Ravnikarjem.

FRANCE RAVNIKAR

Moravški ribiči skrbni gospodarji

V soboto, 8. junija, so člani Ribiške družine Bistrica Domžale, pododbor Moravče, ki šteje 24 članov, priredili društveno tekmovanje na ribnikih pri Zalogu. Ribniki ležijo V od vasi in se razprostirajo na 1,5 ha vodne površine, ki jo sestavljajo trije ribniki. Sedanji ribniki ležijo na istem mestu, kot so nekoč obstajali ribniki, v katerih so lovili zaloški gospodje, saj so bili last graščakov iz Zaloga. Kmalu po drugi svetovni vojni so moravški ribiči

ribnike obnovili, tako so zopet postali lovni. Okolica ribnikov je lepo urejena. Njihovo južno stran obdaja mogočen gozd, zato je možen ribolov tudi iz sence mogočnega drevja. Okolica in ribniki ponujajo ribičem mir vpet v naravo, saj ptičje petje nikoli ne zamre. Ribniki so bogati s krapci, amurji in tudi kakšna ščuka prepodi krape, da se ne polenijo. V ribolovnih mesecih, od zgodnje pomladi do pozne jeseni so ribniki odprti za turistični ribolov. Moravški ribiči imajo veliko načrtov, veliko pa so jih že uresničili: letos spomladi so poglobili prvi ribnik, uredili nabrežino in obnovili iztok iz tega ribnika. Drugi ribnik bodo poglobili in očistili letošnjo jesen, tretji pa je bil poglobljen pred leti in je zavarovan ob cesti z ograjo, tako je pot popolnoma varna. Ribniki ležijo ob dobrem zaledju vode, ki jih enakomerno napaja skozi vse leto, voda tudi ni onesnažena, saj zaledje sestavljajo pretežno gozdovi in travniki. Za tekoči vodi kot sta Rača in Drtiščica to ne velja, ker je meloracija povzročila, da se voda ob deževju prehitro odteče, nato pa jo primanjkuje v sušnem obdobju. Urediti nameravajo dostopno pot ob ribniku z odvodnjavanjem te poti. Ribiči skrbijo tudi za podmladek, saj je kar nekaj mladincev vneto lovilo ribe in tudi za druga dela radi poprimejo. Želijo pa, da bi bilo zanimanje za ribolov še večje, ker na mladih stoji svet. To velja tudi za ribištvo. Zainteresirani mladi pripravniki se lahko javijo pri vodji mladinske sekcije ribičev in pri gospodu Jožetu Prestorju. Ob tej priložnosti želimo našim ribičem, dober prijem in veliko športnih užitkov v neokrnjeni naravi ribnikov in ostalih tekočih voda v naši dolini.

FRANCE RAVNIKAR

Mladi in umetnost

V lepem sončnem vremenu in prijetnem ambientu gradu Tuštanj, so se zbrali mladi pevci, glasbeniki in likovniki.

V torek, 11. junija, so ponovno zadoneli mladi otroški glasovi otroškega in mladinskega pevskega zbora pod vodstvom zborovodkinje gospodične Mojce Malovrh. Otroški pesmi pa so se pridružili tudi glasbeniki godalnega orkestra Glasbene šole Kamnik pod taktirko prof. Janeza Klobčarja. Obiskovalce so to popoldne doživeli pravi mali kulturni praznik, saj so si lahko še ogledali razstavo slik, ki so nastale pod rokami mladih likovnikov iz šol nekdanje občine Domažale. Vsako leto se pod vodstvom ga. Inge

Ivartnik mladi zberejo na Ex tempore in slikajo na določeno temo. Letos so slikali kozolce - topjarje v okolici Peč in Kosez. Letošnja posebnost je bila razstava naslovnih letošnjih števil Cicibana ilustratorja Svjetlana Junakovića, ki so povezane s pesmimi slovenskih pesnikov in skladateljev, ki so bile objavljene v teh številkah Cicibana. Te pesmi skuša Mojca Malovrh z nasveti, v prilogi za starše Muzicirajmo s Cicibanom, približati odraslim, kako pesem predstaviti našim najmlajšim. Prisotne je pozdravila tudi odgovorna urednica Cicibana Slavica Remškar.

ANDREJA VAVPETIČ

S kolesom na grad Tuštanj

Pri pouku SND smo se pogovarjali o gradovih, zato se je nekega dne tovariš Ante Pajk odločil, da gremo s kolesom do Tuštanj. Učenci smo bili veseli, saj tistega dne nismo imeli pouka in ker delamo kolesarski izpit, je bilo to za nas posebno doživetje.

Pred šolo smo si nadeli čelade ter se v koloni eden za drugim odpeljali. Z nami je bil tudi učitelj Marko Osolnik. Peljali smo se skozi Moravče, po glavni cesti proti Kraščam in se ustavili pri gostilni Frprav. Tam smo se malo oddahnili, nato pa pot nadaljevali. Kar prehitro smo bili pri gradu. Parkirali smo kolesa in učitelj je prosil lastnico gradu, da nam razkaže grad. Peljala nas je po vseh sobah. Fantom je bila najbolj všeč soba z orožjem. Po ogledu gradu, nam je pokazala tudi kapelo, ki stoji pred gradom. Potem smo pot nadaljevali do Vrhpolj. Tovariš Pajk nam je predlagal, če bi igrali nogomet. Strinjali smo se. Z veseljem smo se odpeljali na igrišče in odigrali tekmo. Še polni energije smo se peljali nazaj v Moravče, vendar po drugi poti skozi Češnjice in se ustavili pri Servisu Vesel Suzuki. Tudi tam smo igrali nogomet, nato pa nazaj na kolesa in brez postanka smo se pripeljali do šole.

Želim si, da bi bilo takih dni več, saj smo spoznavali, kako se obnašati s kolesom na cesti.

ALJAŽ KOROŠEC, 3.B

Enako natančno je Aljaž popisal tudi izlet na Gorenjsko, o čemer pa še bolj zgovorno pričajo slike.

Tako je bilo pri Francetu Prešernu v Vrbi na Gorenjskem.

Zadnje šolske dni so otroci iz moravškega vrtca, ki so to leto to bili zadnjikrat, skupaj z vzgojiteljicama Jožo in Marto obiskali županjo in delavce uprave ter se jim s škatlico ličnih, predvsem pa domiselnih izdelkov izrekli zahvalo za to, da po svojih najboljših močeh prispevajo k boljšim materialnim in prostorskim pogojem za njihov zdrav osebni in intelektualni razvoj. Tega pa, ali je županja pritegnila njihovim napevom, pa sedmi sili še ni uspelo izvedeti. »Vrtičkarji« pa boste jeseni postali prvošolčki v 1.razredu devetletke. Naj vas tudi takrat vesela pesem in volja do novih znanj ne zapusti.

MAL, foto: Milan Brodar

HURA, POČITNICE!

Šolsko leto se je končalo. Vrata šole so se zaprla in otroški vrvež se je preselil na počitnice. V teh zadnjih dneh pouka se je v šoli na vsakem koraku čutilo, da se bližajo tako težko pričakovan čas počitnic. Potekal je še zadnji boj za ocene, vrstile so se priprave na **zaključne prireditve posameznih oddelkov**, učenci osmih razredov so pisali prvi zrelostni izpit **eksternega preverjanja znanja**. Vzporedno pa so potekale priprave na slovo od osnovne šole. Tako so se 14. junija pokazali na **valeti**, ki je bila njihova. Starši so ponosno spremljali svoje otroke, ki so pogumno zaplesali, zapeli in se predstavili še zadnjič skupaj kot generacija, ki bo v jeseni sedla v klopi različnih srednjih šol.

Za vse ostale pa je bila pripravljena **zaključna prireditev** 20. junija v kulturnem domu.

Kaj vse se najstnikom podi po glavi, smo lahko videli in slišali v uvodnem delu, kjer so se na oder postavili mladi igralci z igro Portret neke in nekih sedmošolk, ki jo je za to priložnost napisala in režirala Bernarda Mal. V scenarij je vključila video posnetke šolskega utripa, ki jih je dobrovoljno posnel Mile Kokalj, vodja Kulturnega doma in jih z razpoložljivo tehnično opremo tudi dovršeno vnesel v celotno predstavo. V uvodu pa so nam zapeli pevci otroškega in mladinskega pevskega zbora.

Po končanem kulturnem programu so najboljši iz rok županje Milke Novak prejeli zaslužene nagrade, priznanja in pohvale. Na koncu pa je gospa ravnateljica Eva Karažija vsem zaželela prijetne in vesele počitnice.

Tako se vsi poslavljamo do jeseni, ko bo šolski zvonec **2. septembra** spet oznanil, da so se vrata šole ponovno odprla. Vesele počitnice!

ANDREJA VAVPETIČ

Lepo je bilo na Bledu, v Bohinju in ob slapu Savici, ...

... čeprav učitelji niso ugodili vsem, še tako iskrenim, prošnjam. A ne, Rok?

foto: Marko Osolnik

30. obletnica valete

Zadnji majski večer smo bivši učenci OŠ Jurija Vege Moravče praznovali 30. obletnico valete v gostilni Kavka. Druženje je bilo zelo prijetno, saj so misli in besede obudile spomin na prečudovite šolske dni, kar smo tudi ponazorili z »igricami«. Kako hitro čas beži, smo večkrat ponovili med seboj in čarobnost večera navdihnili z raznimi anekdotami. **Pri vsem dogajanju pa nismo pozabili tistih, ki jih ni bilo med nami, želimo, da se nam pridružijo na naslednji obletnici.** Zaključek večera smo strnili s pesmijo Kje so tiste stezice. Iz priloženih fotografij pa je razvidna udeležba in prizor ene izmed »iger«. Na snidenje čez pet let.

JOŽICA SMOLE PETERKA in VIKA KOPLAN

KLUB RADIOAMATERJEV

Moj prvi vikend na Slivni – S50G

Maja sva z Anžetom Vavpetičem opravila radioamaterski izpit, ki pa je rezultat dela od septembra lanskega leta do maja letos. Tečaj je potekal dvakrat tedensko po uro in pol. Vodila sta ga Tomaž Dostal in Darko Vavpetič. Za kar se jima zahvaljujem, ker sta se z nama trudila, da je tečaj kvalitetno potekal in sta si vzela čas za to. Po opravljenem izpitu pa se je začelo tisto, za kar se temu sploh reče radioamaterski hobi. Začel sem delati radioamaterske zveze pri sosedu Darku in sledil je tudi prvi vikend na Slivni, kjer ima moravški klub radioamaterjev kočo in kjer so pogoji za tovrstno dejavnost zelo dobri. Glavni cilj tega vikenda pa je bil ureditev same koče in okolice ter napeljava težko pričakovanega vodovoda. Drugo soboto v maju smo se zjutraj s Tomažem odpeljali na Slivno. Ob našem prihodu pa se je že veselo delalo. Nekateri so se že zelo zgodaj lotili dela. Kasneje se nam je pridružil še Darko. Bili smo kar velika skupina, od tega sva bila dva novinca. Delo smo si porazdelili. Napeljati je bilo potrebno vodovod, popraviti žlebove, postaviti in urediti antene, pospraviti prostore koče in delo, ki je čakalo naju novinca, izkopati kar dolg kanal za cevi vodovoda, ki pa glede na veliko skal ter kamenja ni bilo lahko. Poskrbljeno je bilo za kosilo, ki nam ga je pripeljala Andreja. Po kosilu smo še dokončali dela, proti večeru pa sva začela z dejavnostjo radioamaterjev in se zabavala na radioamaterskem pikniku. Sledilo je dolgo druženje v noč, nato so nekateri odšli domov, nekateri pa smo ostali in prespali na Slivni ter v nedeljo dopoldan odšli domov.

Vikend je minil dobro in upam, da bomo preživeli na Slivni še veliko takšnih, še več, verjamem, da jih bomo.

MITJA MAJDIČ, S57OAM
radioamaterski pozdrav 73

Ambient navdušuje nastopajoče in poslušalce

Grad Tuštanj datira v leto 1490, praznovanje njegove petstoletnice pa se je preneslo v leto 1993. V sklopu praznovanja je bilo izvedenih še nekaj spremljajočih prireditev klasične glasbe, ki so jih nastopajoči odpeli s takšnim žarom, da se je tradicija grajskih večerov obdržala vse do letošnje, devete, sezone. Usmeritev ostaja enaka, in sicer izvajanje klasične glasbe v ambientu, ki je temu tudi primeren in nudi pravi akustični učinek. Organizator in lastnik gradu, Peter Pirnat, premišljeno izbira program, saj želi kot dober poznavalec in pevec klasične glasbe le – to približati čim večjemu krogu poslušalcev. Kot vsa leta doslej se tudi letos vabilu odzivajo zahtevni poslušalci, ki glasbo čutijo, jo podoživljajo in vedo, da kljub še nedokončani obnovi gradu in nepopolnemu videzu pod milim nebom v objemu petstoletnega kulturnega spomenika dobijo na neizumetničen način tisto, čemur se reče hrana za dušo ali materija za delo sivim celicam. Vsekakor pa so organizatorjeva prizadevanja namenjena tudi promociji in pridobivanju sredstev za ohranjanje in obnovo kulturnega spomenika, ki ne bi smel biti zgolaj njegova odgovornost temveč odgovornost širše skupnosti do prihodnjih generacij, saj bodo le na tak materialni način lahko verodostojno proučevali življenje minulih generacij. Pokrovitelj letošnjih koncertov je Občina Moravče, sponzorji pa Jub Dol pri Ljubljani, Kema Puconci, Mobitel Ljubljana, Žlebak d.o.o. Ljubljana, Inde Salonit Anhovo in Občina Lukovica.

11. junija 2002

nastop otroškega in mladinskega pevskega zbora OŠ Jurija Vege
Na nastopu je sodeloval godalni orkester glasbene šole iz Kamnika. Mojca Malovrh in Janez Klobčar sta z združenimi ustvarjalnimi močmi mlade glasbenike vodila skozi številne samostojne vaje, ki so rodile uspešen koncertni nastop, s katerim so se predstavili teden dni kasneje še v Kamniku in Šmartnem v Tuhinjski dolini. V atriju pa so razstavljali mladi likovniki letošnje izdelke z Ex Tempora 2002. Posebno veselje pa je pomenila razstava naslovnice letošnjega Cicibana, ki je v prilogi za starše vsak mesec prinesel tudi prispevek Mojce Malovrh, kako posamezno otroško pesem igraje in pedagoško približati otrokom, kot je Slavica Remškar, urednica Cicibana, ob razstavljenih ilustracijah k posameznim pesmim pojasnila. Pirnatovi vsako leto prepustijo atrij mladim, da se izkažejo, za kar se jim iskreno zahvaljujemo.

14. junija 2002

Drugi glasbeni večer posvečen Gvidu Učakarju

»Srečna sem,« je po koncertu dejala Hema Učakar, žena pokojnega glasbenika in rojaka Gvida, »da sem pri 81 letih gostja uspešnega koncerta, posvečenega mojemu možu, ki ga je življenjska pot zanesla v Beograd k godbi kraljeve garde. Toda po srcu je ostal Moravčan, na svoj kraj je bil zelo navezan, zato sem ponosna, da se ga na tak način spominjate.« Prijazno gospo Hemo, rojeno na Vačah, sta spremljala sin Borut in vnuk Žan. Na koncertu sta nastopili Godba Moravče pod taktirko Saša Vavpetiča in Godba Domžale, ki jo je vodil mladi Gregor Vidmar. Nastop moravske godbe je bil za domače obiskovalce ponovna potrditev njihovega napredka. Pri Godbi Domžale, ki je po sestavi razmeroma mlada in še posebej zelo številna, pa nas je navduševalo vključevanje govora, vzklikov in glasov ter zanimivi ritmični inštrumenti kot triangel, ropotulje, idr. Obe godbi sta v izbor koncertnih skladb vključili tudi Učakarjeve skladbe. Za zaključek koncerta sta nastopili združeni, kar je povzročilo gnečo na odru, a so vseeno odigrali kar štiri skladbe izmenjajajoč dirigentsko paličico obeh kapelnikov. Poslušalci so si priploskali še dve dodatni skladbi. Predsednik moravske godbe Milan Močilnikar je izročil plaketo kot znak sodelovanja domžalskemu predsedniku. Le ta pa je obljubil, da bodo iz arhiva poiskali še eno manj znano Učakarjevo skladbo Pod lipo, da jo bodo lahko Moravčani že

prihodnje leto uvrstili v koncertni nastop. Niko Robavs, povezovalac programa, pa se je znal primerno pošaliti in poslušalce voditi skozi pretežno instrumentalne nastope obeh godb.

22. junij 2002

Za petnajst let Tamburaškega orkestra Vrhpolje nastopili Banda Lavanda in kvartet Triobadur

Vidno vznemirjenih sedemnajst članov in članic Tamburaškega orkestra Vrhpolje je začelo slavnostni koncert odločno, k čemur je prispeval razposajeni in vlivajoč dobro voljo tamburašem Milan Kontrarček, vodja orkestra. V skopih napovedih povezovalcev Bernarde Novak in Gašperja Orehka smo izvedeli le malo podatkov o petnajstletnem delovanju

združbe inštrumentov, ki za slovensko okolje niso prav značilni. Veselje nad njihovo vztrajnostjo in prizadevnostjo je v svojem govoru izrazila tudi županja Milka Novak, saj prav njihov orkester na svojstven način bogati kulturno ponudbo občine. Pravzaprav pa vzljubiti milo doneči zvok bisernice, brača, čela, bugarije ali berda res ni težko, je pa težko najti čas za številne vaje in vztrajnega dirigenta, ki pomeni dušo orkestra. Vrhpoljski tamburaši so v petnajstih letih muzicirali kar pod tremi taktirkami. Ustanovitelj, darovalec inštrumentov in prvi vodja Slavko Kokalj (Šnajderjev iz Tuštanja), je predal delo Rajku Vavpetiču, ki pa ga je v zadnjih petih letih nasledil sedanji vodja Milan Kontarček, ki je hkrati tudi član orkestra Mandolina iz Ljubljane in Bande Lavande, ki prepeva dalmatinske pesmi in je nastopila tudi na 15. rojstnem dnevu vrhpoljskih tamburašev. Pevci dalmatinskih pesmi so nas gotovo spomnili na obale morja in dopustniške dni. Njihovo večglasno petje je še lepše donelo, ko so jih spremljali člani kvarteta Triobadur, ki so tudi samostojno pričarali umetniške izvezbe skladb za brenkala. V drugem delu so bili domačini že prepričljivejši, poslušalci pa smo bili najbolj radodarni s ploskanjem ob pesmih, ki so jih izvajali vsi trije sestavi skupaj. Slavnostni koncert je bil tudi priložnost zahvale z Gallusovimi značkami za več kot 5 (bronaste) in več kot 10 (srebrno) letno amatersko delo na kulturnem področju. Gallusove značke je podelil gospod Starbek iz Območne izpostave Domžale Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, in sicer bronaste Tomažu Grošlju, Roku Gradu, Robertu Cerarju in Vinku Avblju ter srebrne Ivu Žuni, Lojzetu Mereli, Jožetu Cerarju, Fani Pačnik in Robertu Avblju. Čestitke ob rojstnem dnevu in želje so vedno tisto, kar nas popelje novim izzivom naproti, takšna pa je tudi izrečena želja županje in tiha mnogih občanov, da bi zvok tamburic združeval orkester in ljudi še mnogo naslednjih desetletij, tudi tako kot je sporočilo zadnje pesmi tega jubilejnega koncerta Vsako mesto ima svojo fešto

1. julij, 2002

Zabavna in narodna glasba s Stanetom Mancinijem in Kamniškimi koledniki

Večer prve julijske nedelje so mnogi preživeli v družbi pevca zabavne glasbe, ki na pevskem odru vztraja že nad 50 let in ga poznamo po mnogih zimzelenih melodijah. Promocijski koncert ob izdaji zgoščenke z uspešnicami je tehnično in pevsko izvedel profesionalno. Povezovalka programa, pa je v napovedih predstavila zanimivo glasbeno pot naključnega pa vendar uspešnega popotnika v glasbenem svetu, saj je izšel iz zabavnega zbora Bojana Adamiča in prepotoval svet povsod tam, kjer prebiva slovenski živelj in slovenska beseda. Čeprav prepeva že več kot petdeset let, premore še veliko ustvarjalnega zagona. V zadnjem času rad prepeva in snema otroške pesmi Janeza Bitenca. Jasni cilji pa delajo Staneta Mancinija zanimivega poslušalcem vseh starosti.

Kamniški koledniki so z narodno pesmijo prebujali domovinsko zavest v počastitev pravkar minulega praznika državnosti. To pa jim je tudi uspevalo, saj so poslušalci vzhiceno spremljali njihovo petje. Še bolj prikupni pa so se zdeli v tistih pesmih, ki jih je pevec Janez Majcinovič Pospremil s hudomušnimi pripovedmi, anekdotami in duhovitimi domislicami, s čimer je zbujač poleg umetniškega doživljanja pesmi še prijazen kontakt z vse bolj sodelujočo publiko. Večer zabavne in narodne pesmi je izzvenel v dodatkih obeh izvajalcev ter prijetnemu neformalnemu kramljanju med nastopajočimi in poslušalci v zgodnji poletni noči.

6. julij 2002

Ljubljanska opera gostovala z Foersterjevim Gorenjskim slavčkom

Vrhunec letošnje sezone je pomenilo gostovanje SNG Opera iz Ljubljane, katere člani Milena Morača (Minka), Andrej Debevec (Franjo), Jaka Jeraša (Chansonette), Mateja Stražar (Ninon), Franc Javornik (Štrukelj), Jože Kores (Rajdelj), Božena Glavak (mati) in Marjan Breznik (krčmar) so odlično izvedli opero Gorenjski slavček v komorni izvedbi in režiji

Jurija Součka. Kot pianist in dirigent je nastopil Marjan Fajdiga. Z bogato scensko opremo odra so bistveno obogatili atrijsko podobo ambienta v tuštanjskem gradu. Visoka pričakovanja

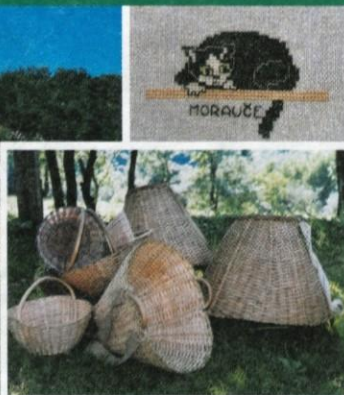
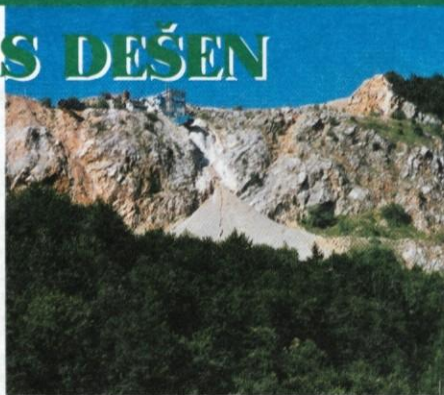
občinstva so nastopajoči izpolnili. Preprosta zgodba iz libreta Luize Pesjakove pripoveduje o vaškem okolju in navadah slovenskega človeka. Harmonijo in mirni tek življenja popestri ljubezenska zgodba med Minko in Franjem ter prihod glasbenega učitelja Chansonetteja in njegove žene Ninon, ki želita Minko odpeljati v svet. Duhovitost v najbolj ljudski slovenski operi zbuja Štrukelj in Rajdelj, grajski oskrbnik in njegov pisar, predstavnik višjega stanu, ki pa se po Linhartovem stilu v družbi razumnega kmeta prej osmešita, kot pa zastopata višji uradniški stan. Občinstvu pa je največ ujetosti v slovenstvo gotovo pomenila vključitev ljudskih pesmi iz domače narodne zakladnice.

MAL, foto Peter Pirnat

Zadnji glasbeni dogodek letošnje sezone: 31. avgust ob 20.30, koncert vokalno instrumentalne skupine Navdih s solistoma Natašo Gašperšič in Petrom Pirnatom.

NAŠI KRAJI

KS DEŠEN

Pred 20 milijoni leti je naše kraje prekrivalo morje, kar dokazujejo okamenele srčaste školjke. Po umiku vode so se prvi prebivalci naselili na Gradišču in Gorešci, kar dokazujejo arheološke izkopanine iz let 4400 do 2300 pred našim štetjem. Vas Dešen je v pisnih virih prvič omenjena 19. marca 1425. Leta 1985 je zaradi nepremišljenega praznovanja na angelsko nedeljo s streljanjem je vas pogorela, razen ene hiše. Domačini so pozidali novo in za to uporabili kamenje namesto lesa. Dešen je v svoji zgodovini spadal v več občin: Drtija, Moravče, Domžale in sedaj ponovno v Moravče. Od leta 1995 je samostojna KS. V kraju vedno živi okoli 100 prebivalcev. Ukvarjajo se s kmetijstvom, na delo pa se vozijo v Ljubljano, Litijo in drugam. So rokodelci, saj si znajo iz naravnih materialov izdelati uporabne in okrasne predmete. Najstarejši ohranjen rokodelski izdelek je iz leta 1862 in je še v uporabi, je kamnita posoda za mast. Ljudje so ponosni na naravne lepote, katere uživajo tudi drugi na številnih planinskih poteh, na najvišji vrh v občini Moravče Pivkl turn 880 m, Osoletovo jamo s kapniki in gradnjo planinskega doma na Žerenku.

Z lastnim delom in odrekanjem so si napeljali vodovod, elektriko, telefon in iz kolovoznih poti uredili makadamske ceste. V prihodnje je njihova največja želja, da se dokonča in asfaltira cestna povezava z Moravčami, športna ploščad in rekonstruira in asfaltira cesta Dešen – Dašnik, katero krajanji največ uporabljajo.

BRANKA BIZJAN, predsednica KS,
foto Franci Skok in arhiv

Zgodbo o tem, kako so Dešnani ob nekem napadu navalili na Turke, jih veliko pobili s kamenjem, drugi »terali« naravnost v Savo, kjer so potonili, je mnogim znana. Pri tem pa so se, kot pravijo viri najbolj izkazale ženske. Od tedaj se je krajev prijelo ime Dešen in Dašnik, ker je tu izdihnilo veliko Turkov. Med begom naj bi v Kovičevih hribih zakopali zlato tele, ker ga niso mogli odnesti s seboj. Čeprav so ga že mnogi iskali, zlato tele še vedno čaka na srečneža, kar je še en razlog več, da pridete v Dešen.

Kraške jame – zakaj jih varujemo?

Kraške jame so vedno v človeku vzbujale neko skrivnostnost ali celo strah, mu razburkale domišljijo. O jamah krožijo vraže in različne pripovedke povezane z nadnaravnimi bitji.

Danes pa kraške jame vzbujajo radovednost in pomenijo raziskovalni izziv predvsem za jamarje, ki raziskujejo jame, njihov nastanek in njihove razsežnosti kot tudi prisotnost jamskega življenja, kapniško okrasje, vodne tokove. **Jame so izredno občutljive in ranljive**, ker so za podzemlje značilni počasni procesi v primerjavi s površjem. Na površju padavine razredčijo vode, sprejejo in odplaknejo snovi. Skozi podzemlje pa se voda le pretaka, v jamah ostanejo človekove sledi že ob prvem obisku človeka. **V jamah osamelega krasa na Moravškem živijo redke živalske vrste** netopirji, slepi hrošči, mehkužci, med njimi so pogoste različne vrste polžev, ki so pa izredno ogrožene, ker so prilagojene na zelo ostre, skromne razmere v jamah (pomanjkanje svetlobe, pomanjkanje hrane, pomanjkanje vode, težke razmere za razmnoževanje). Zato jih **vznemiri ali prizadene že osamljen obisk človeka v jamah kot tudi človek s svojimi dejavnostmi v okolici zaradi onesnaževanja vode, ki teče skozi podzemlje, odmetavanje odpadkov, kjer so prisotne škodljive snovi itd.**

Obiskovanje kraških jam in brezen lahko jame poškoduje. Obiskovalci v jamah puščajo blatne sledi na jamskih tleh, na kapnikih in drugih sigastih tvorbah, lahko poškodujejo kapnike. Naravni videz jame prizadenejo tudi umetne razširitve jamskih vhodov in jamskih prostorov s kopanjem ali celo z razstreljevanjem. Zaradi vseh teh razlogov je **potrben nadzor obiskovanja jam s fizičnimi zaporami in omejevanjem števila obiskovalcev.**

Na Zavodu RS za varstvo narave, OE Kranj poklicno skrbimo za varstvo jam, ker se zaradi človekovega delovanja stanje jam slabša. Na podlagi določil Zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 56/99) evidentiramo kraške jame kot podzemeljske **geomorfološke naravne vrednote**, v kolikor se v njih pojavljajo živalske vrste jih evidentiramo kot **zoološke naravne vrednote**. Po Uredbi o zavarovanju ogroženih živalskih vrst (Uradni list RS 57/93) so zavarovane vse vrste, ki stalno žive v podzemeljskih jamah in podzemeljskih vodah. V kolikor gre za vodne jame, jih evidentiramo tudi kot **hidrološke naravne vrednote**.

Na območju osamelega krasa na Moravškem deluje Društvo za raziskovanje jam **Simon Robič Domžale**. Društvo se **naravovarstveno osvešča**, saj so pred leti zaprli najglobljo jamo moravškega krasa Osoletovo jamo z rešetkami, ki omogočajo prelet netopirjem, ki

v jami živijo. Sodelovali so v skupni slovenski **jamarski akciji Heliosa pri čiščenju jam in brezen** kot tudi razmišljali o zaprtju najbolj ogroženih jam in brezen zaradi odmetavanja odpadkov in zaradi omejitve obiska v jamah.

Človek bo ohranil naravo prihodnjim rodovom, kamor spadajo tudi jame, le s premišljenimi posegi: s čiščenjem odpadnih vod, z urejenimi odlagališči odpadkov, z urejeno kanalizacijo, s premišljenim usmerjanjem poselitve. Nedotaknjeno življenje v jamah prispeva k biološki pestrosti, z uničenjem jamskih živali pa nasprotno, tvegamo, da za vedno izginejo.

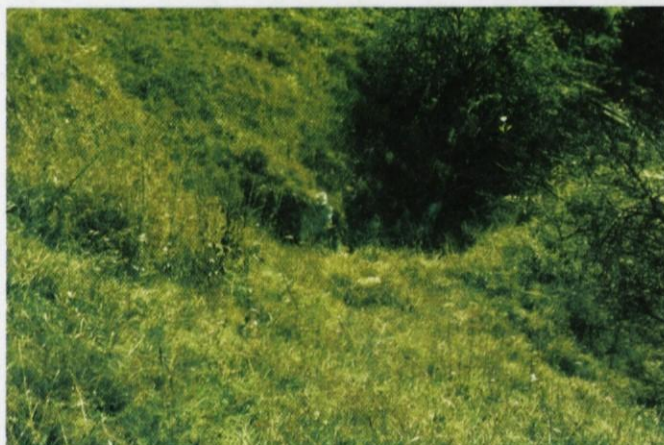
MAJA BROZOVIČ, univ.dipl. geog.
Zavod RS za varstvo narave, OE Kranj

PA BREZ ZAMERE

Poštar na motorju k hiši pridrvi
in namesto, da pozvoni
ter naslovniku pošto vljudno izroči,
trobi nestrpno
in si želi, da naslovnik
po pošto sam takoj »prileti«.

Ta loterija z milijoni neprecenljivimi
nam pa že malo živce načenja.
Kaj pravite vi? Na kaj stavite vi?

Smrdi, smrdi iz jam in brezen.
Temu pa je kriv nepridiprav,
ki ne ve, kaj se sme.
In meni prav nič ne bilo bi žal,
če malo leskove masti po zadnji plati za lon dobi,
še manj pa, če se prava kazen mu naloži,
da v prihodnje vedel bi, kam smeti naj odloži.

Uredništvo vse, ki pišete odzive na posamezne članke in pisma bralcev, obvešča, da v prihodnje ne bomo objavljali pisem daljših od 1800 znakov, kar pomeni največ 30 vrstic, v velikosti pisave 12 na papirju A4 zaradi omejenega časopisnega prostora. V primeru daljših prispevkov, bomo objavili pismo le do predpisanega obsega. Hvala za razumevanje.

ODPRTO PISMO svetnikom moravske občine in odziv na članke s to tematiko **VRTEC BOMO GRADILI !?!**

Delavci vrtca ne moremo biti več tiho v zvezi s problematiko izgradnje prizidka k vrtcu. Z mnogo vloženega truda in obilice dobre volje vseh zaposlenih v vrtcu, ki jo vlagamo v naše vsakdanje delo z našimi malčki, skušamo omiliti in »prikriti«
nevzdržne pogoje za delo, v katerih se nahajamo, saj smo upali v skorajšnjo izpolnitev že mnogokrat danih obljub bivšega župana s sodelavci o izgradnji prizidka. Dejstva, ki potrjujejo nujnost izgradnje prizidka k vrtcu, so sledeča:

- že dve leti ni bilo za vzdrževanje vrtca in nakup didaktičnih sredstev in igrač namenjeno iz občinskega proračuna niti tolarja;
- obstoječi igralnici v vrtcu s sanitarijami sta prepotrebni obnove;
- nimamo nujno potrebne pralnice in likalnice;
- vzgojno osebje nima pisarne, zbornice, kjer bi se izvajali vzgojiteljski zbori, govorilne ure, kar sedaj poteka po igralnicah oz. na hodniku;
- delavke nimamo garderob, niti kabinetov za shranjevanje didaktičnih sredstev;
- v kuhinji, ki je namenjena za pripravo največ 40 obrokov hrane, se dnevno pripravlja hrana za 110 otrok, zato v njej ni mogoče ločiti čisti in nečisti del in je prav tako premajhna;
- delavke dnevno, v vsakem vremenu, znosimo zajtrke, kosila in malice za 80 otrok iz vrtca v prostore v šoli;
- od Zavoda za zdravstveno varstvo smo dobili dovoljenje za bivanje v štirih učilnicah v šoli le za **eno leto** (od 1. 1. 2001 do 31. 12. 2001);
- igrišče je za to število uporabnikov že dolgo premajhno, igrala so že zdavnaj odslužila svojemu namenu.

V zadnji številki Novic iz Moravske doline je bilo napisanih veliko besed in obljub, da **BOMO GRADILI VRTEC** (Odperto pismo OO SLS Moravče, Jana K. Cigula, OO LDS Moravče), hkrati pa je bilo napisanih tudi veliko besed, ki blatijo županjo, ko si prizadeva s konkretnimi dejavnostmi prav za izgradnjo prizidka k vrtcu. Med drugimi očitki županji, so tudi očitki, da razburja pedagoške delavce. Nas pa razburja predvsem dejstvo, da nas hočete nekateri izmed vas odpraviti s praznimi obljubami in boli nas, da nam nasprotujejo prav

tisti, ki naj bi v Občinskem svetu zastopali naše interese. Sedaj, ko imamo zagotovila MZŠŠ, da bodo finančna sredstva v letu 2003-2005, menimo, da je nujno potrebno pravočasno zagotoviti delež sredstev Občine in da to ni le »rezerviranje sredstev za vsak slučaj«. Po zadnjih dveh sejah občinskega sveta nam je postalo jasno, da smo za nekatere le predmet manipuliranja v predvolilnem boju. Toda dejstvo je, da imamo v Moravčah vrtec s 110 otroki in 15 zaposlenimi in niti starši niti zaposleni ne vemo, kaj se bo zgodilo po 1. 9. 2003, ko bo uvedena devetletna OŠ in bodo šolski prostori, ki jih koristi vrtec, prešli v uporabo šole. Mar bo tedaj nenadoma 82 otrok ostalo brez varstva? Še je čas, čeprav ga je ostalo silno malo, da razmislite o tem.

JOŽA ŽUNA, vodja vrtca,
s sodelavkami

Odziv in pojasnilo na pismo g. Vrhovca, objavljenega v Novicah iz Moravske doline, L III, št. 5

Krajani Limbarske gore smo upravičeno ogorčeni nad pisanjem g. Vrhovca. Sprašujemo se, kako lahko nekdo, ki ne živi v tem kraju, presoja delovanje tukajšnjih ljudi, ki že vse življenje kljub težkim trenutkom vztrajajo na tej hribovski zemlji in ohranjajo zapuščino svojih prednikov, čeprav jim ni nudila dostojnega preživetja. K temu jih je vodila ljubezen in navezanost na ta kraj, kar pa ne moremo trditi za vas, g. Vrhovec, ki ste pred mnogimi leti zapustili rojstno vas, se posvetili lažjemu in večjemu zaslužku in se dolga leta niste zmenili ne za domačijo in ne za njene krajanje. Po očetovi smrti pa ste preprosto prišli s polnimi žepi in vzvišeni nad vsemi pobrat, dediščino ne zavedajoč se, da ste poleg koristnega podedovali tudi razne obveznosti, kot je npr. pisno dovoljenje vašega očeta izpred več kot 20 let do uporabe ceste mimo vaše domačije, kajti t.i. leva trasa je bila neprimerna za prevoz. Brez problemov smo cesto vsa leta uporabljali in jo s pomočjo občine, ki je prispevala pesek, tudi vzdrževali. Ampak vi, g. Srečo Vrhovec, ste hoteli pokazati, kdo ste in nam začeli kratiti to pravico. Sedaj pa bi radi vsem bralcem natresli peska v oči, kako se zavzimate za določeno skupino ljudi, ni pa vam mar za vse ostale

prebivalce, ki jim že toliko let nagajate in onemogočate dostojen prevoz.

Kar spomnite se, kako je bilo pred leti, ko ste z zemljo in skalami zaprli cesto in najeli varnostnike (mimogrede: ne more si jih vsak privoščiti!). Tedaj so naši sedem in osemletni otroci prestrašeni prišli iz šole, ker so jih na njihovi običajni poti ustavili oboroženi varnostniki! Je to vaša dobra volja in trud, ki ju omenjate?

Nasprotno pa g. Marku Urankarju očitata, da se ne zavzema za vse ljudi. Marko je že davno spoznal, da si moraš v prvi vrsti pomagati sam. Prav zato je tudi nastalo Društvo krajanov, kjer si sami prizadevamo zbrati sredstva za urejanje komunalne infrastrukture. Vsa sredstva, ki smo jih od sedaj dobili od občine, smo na osnovi tega, ker smo najprej sami prispevali ogromen delež, za katerega pa je bilo potrebno ogromno truda, o katerem se vam g. Vrhovec niti ne sanja. Povsem logično pa je, da se društvena sredstva ne morejo nameniti za tiste predele, kjer ni sodelovanja ljudi. Nihče pa nima proti, če jim sredstva namenita občina in vi. S toliko truda, o katerem govorite, da ste ga vložili, bi res že morali imeti asfalt.

Niso torej svetniki tisti, ki si zatiskajo oči, temveč si jih zatiskate vi g. Vrhovec pred dejstvom, da ena od cest pelje tudi mimo vaše domačije in po kateri se imamo vso pravico voziti. Pravzaprav je vaše ravnanje zelo nerazumljivo. Ogromno hiš stoji ob različnih cestah, pa je za njihove prebivalce to čisto sprejemljivo. Le kakšni skriti nameni pa vodijo vas do tega, da se na vsak način hočete izolirati?

Opozorili bi vas tudi na to, da g. Urankar ni niti odgovorni, niti nadzorni pri gradnji nobenih cest. Za to so pristojni strokovnjaki!

Glede privilegijev pri g. Kočarju pa samo toliko: če jih ne bi imeli, ne bi dobili soglasja za gradnjo na spornem zemljišču. Bivši g. župan je dobro vedel, kakšna je situacija, vendar se je obrnil proti svojim občanom.

Za konec pa še to. Lepo in prav je, da ste v svojem pismu oba župana nazvali z gospodom oz. gospo, vendar bi bilo to potrebno tudi pri ostalih konkretno omenjenih osebah. Mogoče to kaže samo na pomanjkanje osnovnih pravil bontona, ali pa smo za vas v resnici nekateri manjvredni.

FRANCKA TOMAN,
Društvo krajanov Limbarska gora

Neljubi dogodki na območju občine Moravče od 1. 5. 2002 do 31. 5. 2002

VLOM V VIKEND NA LIMBARSKI GORI

Policisti PP Domžale so bili obveščeni, da je bilo vlomljeno v vikend na Limbarski Gori. Policisti so si ogledali kraj vloma in pričeli z zbiranjem obvestil za izsleditev storilca. Lastnik vikenda je z dejanjem oškodovan za okoli 200.000,00 SIT.

POSKUS VLOMA V LOKAL DETELCA V MORAVČAH

Do sedaj še neznan storilec je poskušal vlomiti v lokal Detelca v Moravčah, vendar mu ni uspelo priti v notranjost, kaznivo dejanje je tako ostalo pri poskusu. Policisti so po opravljenem ogledu kraja pričeli z zbiranjem podatkov za izsleditev storilca.

VLOM V AVTOSERVIS KRULC V MORAVČAH

Na PP je poklical lastnik avtoservisa Krulc v Moravčah in povedal, da je bilo vlomljeno v prostore avtoservisa in odpeljan osebni avtomobil. Policisti so v hitri akciji osebni avtomobil in storilca izsledili v Ljubljani. Lastniku avtoservisa so policisti vrnili osebni avtomobil, storilca pa čaka srečanje s sodnikom.

VLOM V GOSPODARSKO POSLOPJE IN TATVINA MOTORNIH ŽAG

Policisti PP Domžale so bili obveščeni, da je bilo preko noči vlomljeno v gospodarsko poslopje v Moravčah in pri tem izvršena tatvina dveh motornih žag. Policisti so opravili ogled kraja in začeli z zbiranjem obvestil. Oškodovanec ima za okoli 150.000,00 SIT škode. Storilca, ki naj bi bil iz domačih logov, v bližnji prihodnosti čaka srečanje s sodnikom.

PROŠNJA ZA INTERVENCIJO IZ MORAVČ

Policisti PP Domžale so bili zaproseni za intervencijo z navedbo, da sta se doma sprla in stepla izvenzakonska partnerja. Policisti so na kraju pomirili razgrete strasti. Kršitelja čaka še razgovor pri sodniku za prekrške.

MARKO KLADNIK, vodja policijskega okoliša

STOB d.o.o. Domžale

Trgovina z gradbenim materialom
Domžale, Ljubljanska 51
tel : 01 72-11-415
mobitel: 041 685-505

Ugodne cene gradbenega materiala.
Posebni popusti v mesecu juniju in juliju.
Možnost prevoza in plačila na vašem domu.

Se priporočamo!

sliko **pleskarstvo**
PIRC

Matej Pirc s.p.
gsm 041-647-602
Stegne 11
1251 Moravče

*Hilarij, že dolgo tebe ni,
a srce še vedno te želi!*

V SPOMIN

9. aprila je minilo 13 let, od kar nas je
nepričakovano zapustil naš dragi sin in brat

HILARIJ URBANIJA iz Spodnjega Tuštanja

Iskrena hvala vsem, ki ob grobu stojite, zanj molite in še svečke
mu prižgete ali cvetje podarite.

Vsi njegovi

*Darko, ko tebe črna zemlja je zakrila,
je naša srca preveč ranila.*

ZAHVALA

ob prerani izgubi našega dragega sina, brata in strica

DARKA URBANIJE roj. 16.3.1969 iz Spodnjega Tuštanja

Iskrena hvala vsem sorodnikom, dobrotnikom,
prijateljem, sodelavcem in sodelavkam ter vodstvu
Induplati Jarše, sosedom in vsem, ki ste nam bili v oporo,
đarovali vence, cvetje, sveče in darove za svete maše ter za cerkev. Hvala
obema govornikom in gospodu župniku Vinku Čampi za lep govor, ki
nam je življenjsko potreben, pevcem Limbarja za ubrano petje in Juretu
za zaigrano Tišino. Zahvaljujemo se tudi nosačem križa, cvetja, luči ter
vsem pogrebem, ki ste si vzeli čas in se poslovlili od Darka.

Vsi njegovi

*Kako prazen je dom, dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Ni več tvojega glasu, smehljaja,
le sledi ostale so povsod
od dela tvojih rok.*

ZAHVALA

V 73. letu starosti nas je nenadoma za vedno zapustil naš nadvse
skrbni ljubljeni mož, ati, stari ata, brat in stric

JOŽE KOSMAČ upokojeni električar iz Moravč

Iskrena hvala vsem in vsakomur posebej, ki ste bili z
nami v naši globoki bolečini. Zahvaljujemo se vsem
sorodnikom, sosedom, prijateljem, bivšim sodelavcem
in znancem, zdravniku ZD Moravče ter dežurni
zdravnici ZD Domžale za pomoč, za ustne in pisne izraze sožalja,
cvetje, sveče, maše in darove za cerkvi sv. Martina in sv. Andreja ter
vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti. Posebna zahvala tudi bratu
in sestram iz Clevelanda ter ZB Moravče za iskrene poslovlilne besede.

Vsi njegovi

*Bolečina ne mine.
Samo potuhne se, ko v valovih braha na dan.
Prelepo je, če takrat nisi sam!*

Iskrena hvala, dragi sošolci,
da ste našega Aleša obiskali na njegovem
preranem grobu in se ga spomnili, ko ste v juniju
praznovali 10. obletnico zaključka osnovne šole.

Resnikovi

Bodite prvi!

NISSAN ALMERA SEDAN

Predstavljamo vam nov model Nissanove Almere, zato smo pripravili posebno presenečenje za prve kupce Almere Sedan. Obiščite nas v našem salonu z vozili Nissan v Moravčah. Vabljeni.

Pooblaščen trgovec:

Nissan servis Krulc, Cesta heroja Vasja 8,

1251 Moravče, telefon: (01) 723 12 00, telefaks: (01) 723 10 84

www.nissan-krulc.com

Načrtujemo in izboljšujemo.
Že več kot 80 let.

SPINA

**Akcija bo potekala
15.7.2002 do 25.7.2002**

- olje rastlinsko Sončni cvet 1l st.	209,00 SIT
- moka posebna bela 1kg žito	129,00 SIT
- ledeni čaj breskev 1l pvc sola	169,00 SIT
- sir Livada 1kg/kos	1199,00 SIT
- kis za vlaganje 3l Kisko	249,00 SIT
- napolitanke karat 250g Koestli	289,00 SIT
- papir toal.Zewa 8/1 2-slojni	289,00 SIT
- hrana za mačke Kitekat 2kg brik.	799,00 SIT
- hrana za pse Chappi 800g ploč.	219,00 SIT

**... in še veliko drugih akcijskih artiklov
na letaku redne mesečne Spinine akcije,
ki ga boste dobili na dom.**

Poleg tega vam nudimo v prvem nadstropju
tekstilnega oddelka še **3% gotovinski popust**
za nakupe nad 3000,00 SIT.

**Občanom, občankam in bralcem Novic iz Moravske
doline iskreno čestitamo ob dnevu državnosti.**

Za dolgo, vroče in brezskrbno poletje.

Ste se odločili za počitnice v zadnjem hipu? Želite narediti nekaj zase?
Vas tarejo skrbi zaradi izdatkov, ki jih bo prinesel začetek novega
šolskega leta? Ali pa si želite to poletje urediti svoj dom?

Za uresničitev vseh vaših želja vam ponujamo ugodne
potrošniške in stanovanjske kredite.

Za varno hrambo vaših dragocenosti v času,
ko preživljate zaslužene počitnice, pa vam priporočamo
najem sefov različnih velikosti.

Prijazno vas bomo sprejeli in vam strokovno svetovali.

banka domžale

Banka za vas